

ЗАТВЕРДЖЕНО
рішенням Урядового комітету з питань
європейської та євроатлантичної інтеграції,
міжнародного співробітництва, правової
політики та правоохоронної діяльності
від 20 березня 2025 р.
(протокол № 3)

02014R0241 — UA — 23.12.2020 — 004.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EURLex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В **ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 241/2014**

від 7 січня 2014 року

про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 про регуляторні технічні стандарти, які встановлюють вимоги до власних коштів установ

(Текст стосується ЄЕП)

(ОВ L 074 14.03.2014, с. 8)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► M1	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/488 від 4 вересня 2014 року	L 78	1	24.03.2015
► M2	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/850 від 30 січня 2015 року	L 135	1	02.06.2015
► M3	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/923 від 11 березня 2015 року	L 150	1	17.06.2015
► M4	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) 2020/2176 від 12 листопада 2020 року	L 433	27	22.12.2020

▼ В

ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) № 241/2014

від 7 січня 2014 року

про доповнення Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 про регуляторні технічні стандарти, які встановлюють вимоги до власних коштів установ

(Текст стосується ЄЕП)

Стаття 1

Предмет

У цьому Регламенті встановлено правила стосовно:

- (a) значення терміна «передбачуваний» при визначенні того, чи передбачувані виплати або дивіденди вираховано з власних коштів згідно зі статтею 26(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (b) умов, відповідно до яких компетентні органи можуть визначати, що тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом, відповідає визначенню спільної установи, установи кооперативного товариства, ощадної установи або подібної установи згідно зі статтею 27(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (c) застосовних форм та характеру непрямого фінансування інструментів капіталу згідно зі статтею 28(5) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (d) характеру обмежень щодо викупу, необхідних у випадках, коли установам заборонено відмовляти у викупі інструментів власних коштів відповідно до застосовного національного права, згідно зі статтею 29(6) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (e) подальшого уточнення поняття прибутку від продажу згідно зі статтею 32(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013;

▼ M4

- (f) застосування вирахувань із елементів основного капіталу першого рівня та інших вирахувань стосовно елементів основного капіталу першого рівня, додаткового капіталу першого рівня та капіталу другого рівня згідно з параграфами 2 та 4 статті 36 Регламенту (ЄС) № 575/2013;

▼ B

- (g) критеріїв, відповідно до яких компетентні органи повинні дозволяти установам зменшувати суми активів у пенсійних фондах із заздалегідь визначеними виплатами згідно зі статтею 41(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (h) форми та характеру стимулів до викупу, характеру механізму збільшення вартості інструментів додаткового капіталу першого рівня після списання основної суми на тимчасовій основі, а також процедур і строків щодо тригерних подій, особливостей інструментів, які можуть перешкоджати рекапіталізації, та використання суб'єктів спеціального призначення згідно зі статтею 52(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (i) рівня консерватизму, який є обов'язковим для оцінок, які використовують як альтернативу розрахунку базисних експозицій стосовно опосередкованої участі, що впливає із індексної участі, згідно зі статтею 76(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (j) певних детальних умов, які потрібно виконати, перш ніж наглядові органи зможуть надати дозвіл на зменшення власних коштів, та відповідних процесів згідно зі статтею 78(5) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (k) умов для дозволу тимчасової відмови від вирахування з власних коштів згідно зі статтею 79(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (l) типів активів, які можуть стосуватися операцій суб'єкта спеціального призначення, та понять «мінімальний» та «незначний» для цілей визначення кваліфікованого додаткового капіталу першого рівня та капіталу другого рівня, випущеного суб'єктом спеціального призначення, згідно зі статтею 83(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (m) детальних умов для коригування власних коштів відповідно до перехідних положень згідно зі статтею 481(6) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (n) умов стосовно статей, на які не поширюються положення про звільнення від виконання нових правил, у межах елементів основного капіталу першого рівня або елементів додаткового капіталу

першого рівня в інших елементах власних коштів згідно зі статтею 487(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013;

▼МЗ

- (o) умов, відповідно до яких індекси вважають такими, що відповідають визначенню широких ринкових індексів, згідно зі статтею 73(7) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (p) розрахунку субконсолідації, який є обов'язковим відповідно до статті 84(2) та статей 85 та 87 Регламенту (ЄС) № 575/2013, згідно зі статтею 84(4) того самого регламенту.

▼В

ГЛАВА II

ЕЛЕМЕНТИ ВЛАСНИХ КОШТІВ

СЕКЦІЯ I

Основний капітал та інструменти першого рівня

Підсекція 1

Передбачувані дивіденди та виплати

Стаття 2

Значення терміна «передбачуваний» у контексті передбачуваних дивідендів для цілей статті 26(2) (b) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Суму передбачуваних дивідендів, яку установи повинні вираховувати з проміжних або річних прибутків, як передбачено у статті 26(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013, визначають відповідно до параграфів 2–4.
2. Якщо орган управління установи формально ухвалив рішення або запропонував ухвалити рішення відповідному органу установи стосовно суми дивідендів, яка підлягає розподілу, таку суму вираховують із відповідних проміжних або річних прибутків.
3. У разі виплати проміжних дивідендів залишок проміжного прибутку, який утворюється в результаті розрахунку, встановленого в параграфі 2, та який додають до елементів основного капіталу першого рівня, зменшують із урахуванням правил, встановлених у параграфах 2–4, на суму будь-яких передбачуваних дивідендів, виплати яких можуть очікувати з такого залишкового проміжного прибутку, при цьому остаточні дивіденди розраховують за повний фінансовий рік.
4. Перш ніж орган управління формально ухвалить рішення або запропонує ухвалити рішення відповідному органу стосовно розподілу дивідендів, сума передбачуваних дивідендів, яка підлягає вирахуванню установами з відповідних проміжних або річних прибутків, повинна дорівнювати сумі проміжних або річних прибутків, помноженій на коефіцієнт виплати дивідендів.
5. Коефіцієнт виплати дивідендів визначають на основі політики щодо дивідендів, затвердженої на відповідний період органом управління або іншим відповідним органом.
6. Якщо політика щодо дивідендів визначає діапазон виплат замість фіксованої суми, для цілей параграфа 2 використовують верхнє значення такого діапазону.
7. За відсутності затвердженої політики щодо дивідендів або якщо, на думку компетентного органу, існує вірогідність того, що установа не застосовуватиме свою політику щодо дивідендів або така політика не є пруденційною основою, на якій визначають суму вирахування, коефіцієнт виплати дивідендів повинен бути оснований на найбільшому з таких значень:

- (a) середній коефіцієнт виплати дивідендів за трирічний період, що передує розглядуваному року;
- (b) коефіцієнт виплати дивідендів за рік, що передує розглядуваному року.
8. Компетентний орган може дозволити установі скоригувати розрахунок коефіцієнта виплати дивідендів, описаний у пунктах (a) та (b) параграфу 7, щоб виключити виняткові дивіденди, виплачені протягом такого періоду.
9. Суму передбачуваних дивідендів, яка підлягає вирахуванню, визначають із урахуванням будь-яких регуляторних обмежень щодо розподілених виплат, зокрема обмежень, які визначають відповідно до статті 141 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС (¹). Сума прибутку після вирахування передбачуваних виплат, на які поширюються такі обмеження, може бути повністю включена в елементи основного капіталу першого рівня, якщо задоволено умови, визначені в пункті (a) параграфу 2 статті 26 Регламенту (ЄС) № 575/2013. Якщо такі обмеження застосовні, передбачувані дивіденди, що підлягають вирахуванню, повинні бути основані на плані консервації капіталу, погодженому компетентним органом відповідно до статті 142 Директиви 2013/36/ЄС.
10. Суму передбачуваних дивідендів, яка підлягає виплаті у формі, що не зменшує суми елементів основного капіталу першого рівня, таких як дивіденди у формі акцій, відомих як скрип-дивіденди, не вираховують із проміжних або річних прибутків, які підлягають включенню в елементи основного капіталу першого рівня.
11. Компетентний орган повинен переконатися у виконанні всіх необхідних вирахувань із проміжних або річних прибутків та всіх прибутків, пов'язаних із передбачуваними дивідендами, або на основі застосовної системи бухгалтерського обліку, або на основі будь-яких інших корекцій, перш ніж дозволити установі включити проміжні або річні прибутки в елементи основного капіталу першого рівня.

Стаття 3

Значення терміна «передбачуваний» у контексті передбачуваних виплат для цілей статті 26(2)(b) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Сума передбачуваних виплат, яка повинна бути врахована, включає такі елементи:
- (a) сума податків;
- (b) сума будь-яких зобов'язань або обставин, які виникають протягом відповідного звітного періоду, які, ймовірно, зменшать прибутки установи та стосовно яких компетентний орган не переконався у виконанні всіх необхідних корекцій вартості, таких як додаткові корекції вартості відповідно до статті 34 Регламенту (ЄС) № 575/2013.
2. Передбачувані виплати, які не враховано у звіті про прибутки та збитки, відносять до проміжного періоду, протягом якого вони були виконані, таким чином, щоб у кожному проміжному періоді була відображена обґрунтована сума таких виплат. Значні або неповторювані події розглядають повністю та невідкладно у проміжному періоді, протягом якого вони виникли.
3. Компетентний орган повинен переконатися у виконанні всіх необхідних вирахувань із проміжних або річних прибутків та всіх прибутків, пов'язаних із передбачуваними виплатами, або на основі застосовної системи бухгалтерського обліку, або на основі будь-яких інших корекцій, перш ніж дозволити установі включити проміжні або річні прибутки в елементи основного капіталу першого рівня.

Підсекція 2

Кооперативні товариства, ощадні установи, спільні установи та подібні установи

Стаття 4

Тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом як кооперативне товариство для цілей статті 27(1)(a)(ii) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Компетентні органи можуть визначити, що тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом, відповідає визначенню кооперативного товариства для цілей частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо виконані всі умови, визначені в параграфах 2, 3 та 4.

2. Щоб відповідати визначенню кооперативного товариства для цілей параграфу 1, правовий статус установи повинен належати до однієї з таких категорій:

- (a) в Австрії: установи, зареєстровані як «eingetragene Genossenschaft (e.Gen.)» або «registrierte Genossenschaft» згідно з «Gesetz über Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (GenG)»;
- (b) у Бельгії: установи, зареєстровані як «société coopérative/coöperatieve vennootschap» та схвалені на виконання «Royal Decree of 8 January 1962 fixing the conditions of approval of the national groupings of cooperative societies and cooperative societies»;
- (c) на Кіпрі: установи, зареєстровані як «Συνεργατικό Πιστωτικό Ίδρυμα ή ΣΠΠ» та створені на підставі «Cooperative Societies Laws of 1985»;
- (d) у Чеській Республіці: установи, зареєстровані як «společná a úvěrní družstvo» згідно з «zákon upravující činnost společných a úvěrních družstev»;
- (e) у Данії: установи, зареєстровані як «andelskasser» або «sammenslutninger af andelskasser» згідно з «Danish Financial Business Act»;
- (f) у Фінляндії: установи, зареєстровані як:
 - (1) «Osuuspankki» або «andelsbank» згідно з «laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista» або «lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform»;
 - (2) «Muu osuuskuntamuotoinen luottolaitos» або «annat kreditinstitut i andelslagsform» згідно з «laki osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista» або «lag om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform»;
 - (3) «Keskusyhteisö» або «centralinstitutet» згідно з «laki talletuspankkien yhteenliittymästä» або «lag om en sammanslutning av inlåningsbanker»;
- (g) у Франції: установи, зареєстровані як «sociétés coopératives» згідно з «Loi n°47-1775 du 10 septembre 1947 portant statut de la coopération» та авторизовані як «banques mutualistes ou coopératives» згідно з «Code monétaire et financier, partie législative, Livre V, titre Ier, chapitre II»;
- (h) у Німеччині: установи, зареєстровані як «eingetragene Genossenschaft (eG)» згідно з «Gesetz betreffend die Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften (Genossenschaftsgesetz –GenG)»;
- (i) у Греції: установи, які зареєстровані як «Πιστωτικοί Συνεταιρισμοί» згідно з «Cooperative Law 1667/1986» та які здійснюють діяльність кредитних установ і можуть бути класифіковані як «Συνεταιριστική Τράπεζα» згідно з «Banking Law 3601/2007»;
- (j) у Угорщині: установи, зареєстровані як «Szövetkezeti hitelintézet» згідно з «Act CXII of 1996 on Credit Institutions and Financial Enterprises»;
- (k) в Італії: установи, зареєстровані як:
 - (1) «Banche popolari», згадані в «Legislative Decree 1 September 1993, no. 385»;
 - (2) «Banche di credito cooperativo», згадані в «Legislative Decree 1 September 1993, no. 385»;
 - (3) «Banche di garanzia collettiva dei fidi», згадані у «art. 13 of Decree Law 30 September 2003, no. 269», що було замінено на «Law 24 November 2003, no. 326»;
- (l) у Люксембургу: установи, зареєстровані як «sociétés coopératives», які визначено у «Section VI of the law of 10 August 1915 on commercial companies»;
- (m) у Нідерландах: установи, зареєстровані як «coöperaties» або «onderlinge waarborgmaatschappijen» згідно з «Title 3 of Book 2 Rechtspersonen of the Burgerlijk wetboek»;
- (n) у Польщі: установи, зареєстровані як «bank spółdzielczy» згідно з положеннями «Prawo bankowe»;
- (o) у Португалії: установи, зареєстровані як «Caixa de Crédito Agrícola Mútuo» або «Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo» згідно з «Regime Jurídico do Crédito Agrícola Mútuo e das Cooperativas de Crédito Agrícola» approved by Decreto-Lei n.º 24/91, de 11 de Janeiro»;

- (p) у Румунії: установи, зареєстровані як «Organizații cooperatiste de credit» згідно з положеннями «Government Emergency Ordinance no. 99/2006 on credit institutions and capital adequacy, approved with amendments and supplements by Law no. 227/2007»;
- (q) в Іспанії: установи, зареєстровані як «Cooperativas de Crédito» згідно з «Ley 13/1989, de 26 de mayo, de Cooperativas de Crédito»;
- (r) у Швеції: установи, зареєстровані як «Medlemsbank» згідно з «Lag (1995:1570) om medlemsbanken» або як «Kreditmarknadsförening» згідно з «Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse»;
- (s) у Великій Британії: установи, зареєстровані як «cooperative societies» згідно з «Industrial and Provident Societies Act 1965» та «Industrial and Provident Societies Act (Northern Ireland) 1969».

3. Що стосується основного капіталу першого рівня, щоб бути визнаною кооперативним товариством для цілей параграфу 1, установа повинна бути здатною випускати, згідно з національним застосовним правом або статутом компанії, на рівні юридичної особи лише ті інструменти капіталу, які зазначені у статті 29 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

4. Щоб відповідати визначенню кооперативного товариства для цілей параграфу 1, якщо утримувачі, з-поміж як членів, так і не членів установи, інструментів основного капіталу першого рівня, зазначених у параграфі (3), мають можливість скласти повноваження згідно із застосовним національним правом, вони також можуть мати право повернути інструмент капіталу до установи, однак тільки з урахуванням обмежень, визначених у застосовному національному праві, статуті компанії, Регламенті (ЄС) № 575/2013 та цьому Регламенті. Це не перешкоджає установі випускати, згідно із застосовним національним правом, інструменти основного капіталу першого рівня, які відповідають статті 29 Регламенту (ЄС) № 575/2013, членам або не членам такої установи, якщо такі інструменти не надають права повертати інструменти капіталу до установи.

Стаття 5

Тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом як ощадна установа для цілей статті 27(1)(a)(iii) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Компетентні органи можуть визначити, що тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом, відповідає визначенню ощадної установи для цілей частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо виконані всі умови, визначені в параграфах 2, 3 та 4.

2. Щоб відповідати визначенню ощадної установи для цілей параграфу 1, правовий статус установи повинен належати до однієї з таких категорій:

- (a) в Австрії: установи, зареєстровані як «Sparkasse» згідно з параграфом 1(1) «Bundesgesetz über die Ordnung des Sparkassenwesens (Sparkassengesetz – SpG)»;
- (b) у Данії: установи, зареєстровані як «Sparekasser» згідно з «Danish Financial Business Act»;
- (c) у Фінляндії: установи, зареєстровані як «Säästöpankki» або «Sparbank» згідно з «Säästöpankkilaki» або «Sparbankslag»;
- (d) у Німеччині: установи, зареєстровані як «Sparkasse», а саме:
 - (1) «Sparkassengesetz für Baden-Württemberg (SpG)»;
 - (2) «Gesetz über die öffentlichen Sparkassen (Sparkassengesetz – SpkG) in Bayern»;
 - (3) «Gesetz über die Berliner Sparkasse und die Umwandlung der Landesbank Berlin – Girozentrale – in eine Aktiengesellschaft (Berliner Sparkassengesetz – SpkG)»;
 - (4) «Brandenburgisches Sparkassengesetz (BbgSpkG)»;
 - (5) «Sparkassengesetz für öffentlich-rechtliche Sparkassen im Lande Bremen (Bremisches Sparkassengesetz)»;

- (6) «Hessisches Sparkassengesetz»;
 - (7) «Sparkassengesetz des Landes Mecklenburg-Vorpommern (SpkG)»;
 - (8) «Niedersächsisches Sparkassengesetz (NSpG)»;
 - (9) «Sparkassengesetz Nordrhein-Westfalen (Sparkassengesetz – SpkG)»;
 - (10) «Sparkassengesetz (SpkG) für Rheinland-Pfalz»;
 - (11) «Saarländisches Sparkassengesetz (SSpG)»;
 - (12) «Gesetz über die öffentlich-rechtlichen Kreditinstitute im Freistaat Sachsen und die SachsenFinanzgruppe»;
 - (13) «Sparkassengesetz des Landes Sachsen-Anhalt (SpkG-LSA)»;
 - (14) «Sparkassengesetz für das Land Schleswig-Holstein (Sparkassengesetz – SpkG)»;
 - (15) «Thüringer Sparkassengesetz (ThürSpkG)»;
- (e) в Іспанії: установи, зареєстровані як «Cajas de Ahorros» згідно з «Real Decreto-Ley 2532/1929, de 21 de noviembre, sobre Régimen del Ahorro Popular»;
- (f) у Швеції: установи, зареєстровані як «Sparbank» згідно з «Sparbankslag (1987:619)».

3. Що стосується основного капіталу першого рівня, щоб бути визнаною ощадною установою для цілей параграфу 1, установа повинна бути здатною випускати, згідно з національним застосовним правом або статутом компанії, на рівні юридичної особи лише ті інструменти капіталу, які зазначені у статті 29 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

4. Щоб відповідати визначенню ощадної установи для цілей параграфу 1, суму капіталу, резервів та проміжних і річних прибутків повинно бути заборонено згідно з національним застосовним правом розподіляти між утримувачами інструментів основного капіталу першого рівня. Таку умову вважають виконаною, навіть якщо установа випускає інструменти основного капіталу першого рівня, які надають утримувачу на постійній основі право на частину прибутків і резервів, якщо це дозволено застосовним національним правом, за умови, що така частина є пропорційною їхньому внеску до капіталу та резервів або, якщо це дозволено застосовним національним правом, на основі альтернативного механізму. Установа може випускати інструменти основного капіталу першого рівня, які надають утримувачам, у випадку визнання установи неплатоспроможною або її ліквідації, право на резерви, які не обов'язково повинні бути пропорційними внеску до капіталу або резервів, за умови виконання умов, визначених у параграфах 4 та 5 статті 29 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Стаття 6

Тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом як спільна установа для цілей статті 27(1)(a)(i) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Компетентні органи можуть визначити, що тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом, відповідає визначенню спільної установи для цілей частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо виконані всі умови, визначені в параграфах 2, 3 та 4.

2. Щоб відповідати визначенню спільної установи для цілей параграфу 1, правовий статус установи повинен належати до однієї з таких категорій:

- (a) у Данії: асоціації («Foreninger») або фонди («Fonde»), які утворюються у результаті перетворення страхових компаній («Forsikringselskaber»), іпотечних кредитних установ («Realkreditinstitutter»), ощадних банків («Sparekasser»), кооперативних ощадних банків («Andelskasser») та афілійованих осіб кооперативних ощадних банків («Sammenslutninger af andelskasser») на компанії з обмеженою відповідальністю, визначені у «Danish Financial Business Act»;
- (b) в Ірландії: установи, зареєстровані як «building societies» згідно з «Building Societies Act 1989»;

(с) у Великій Британії: установи, зареєстровані як «building societies» згідно з «Building Societies Act 1986»; установи, зареєстровані як «savings bank» згідно з «Savings Bank (Scotland) Act 1819».

3. Що стосується основного капіталу першого рівня, щоб бути визнаною спільною установою для цілей параграфу 1, установа повинна мати дозвіл випускати, згідно з національним застосовним правом або статутом компанії, на рівні юридичної особи лише ті інструменти капіталу, які зазначені у статті 29 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

4. Щоб відповідати визначенню спільної установи для цілей параграфу 1, загальна сума або часткова сума капіталу й резервів у сукупності повинна бути у власності членів установи, які в ході звичайної діяльності не отримують вигод від прямого розподілу резервів, зокрема шляхом виплати дивідендів.

Такі умови вважають виконаними, навіть якщо установа випускає інструменти основного капіталу першого рівня, які надають право на участь у прибутках і резервах, якщо це дозволено застосовним національним правом.

Стаття 7

Тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом як подібна установа для цілей статті 27(1)(a)(iv) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Компетентні органи можуть визначити, що тип компанії, визнаний згідно із застосовним національним правом, відповідає визначенню установи, подібної до кооперативної установи, спільної установи та ощадної установи для цілей частини другої Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо виконані всі умови, визначені в параграфах 2, 3 та 4.

2. Щоб відповідати визначенню установи, подібної до кооперативної установи, спільної установи та ощадної установи для цілей параграфу 1, правовий статус установи повинен належати до однієї з таких категорій:

(a) в Австрії: «Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken» згідно з «Bundesgesetz über die Pfandbriefstelle der österreichischen Landes-Hypothekenbanken (Pfandbriefstelle-Gesetz – PFBStG)»;

(b) у Фінляндії: установи, зареєстровані як «Hypoteekkiyhdistys» або «Hypoteksförening» згідно з «Laki hypoteekkiyhdistyksistä» або «Lag om hypoteksföreningar».

3. Що стосується основного капіталу першого рівня, щоб бути визнаною установою, подібною до кооперативної установи, спільної установи та ощадної установи для цілей параграфу 1, установа повинна бути здатною випускати, згідно з національним застосовним правом або статутом компанії, на рівні юридичної особи лише ті інструменти капіталу, які зазначені у статті 29 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

4. Щоб відповідати визначенню установи, подібної до кооперативної установи, спільної установи та ощадної установи для цілей параграфу 1, повинна бути виконана принаймні одна з таких умов:

(a) якщо утримувачі, з-поміж як членів, так і не членів установи, інструментів основного капіталу першого рівня, зазначених у параграфі 3, мають можливість скласти повноваження згідно із застосовним національним правом, вони також можуть мати право повернути інструмент капіталу до установи, однак тільки з урахуванням обмежень, визначених у застосовному національному праві, статуті компанії, Регламенті (ЄС) № 575/2013 та цьому Регламенті. Це не перешкоджає установі випускати, згідно із застосовним національним правом, інструменти основного капіталу першого рівня, які відповідають статті 29 Регламенту (ЄС) № 575/2013, членам або не членам такої установи, якщо такі інструменти не надають права повертати інструменти капіталу до установи;

(b) суму капіталу, резервів та проміжних і річних прибутків повинно бути заборонено згідно з національним застосовним правом розподіляти між утримувачами інструментів основного капіталу першого рівня. Таку умову вважають виконаною, навіть якщо установа випускає інструменти основного капіталу першого рівня, які надають утримувачу на постійній основі право на частину прибутків і резервів, якщо це дозволено застосовним національним правом, за умови, що така частина є пропорційною їхньому внеску до капіталу та резервів або, якщо це дозволено застосовним національним правом, на основі альтернативного механізму. Установа може випускати інструменти основного капіталу першого рівня, які надають утримувачам, у випадку визнання установи неплатоспроможною або її ліквідації, право на резерви, які не

обов'язково повинні бути пропорційними внеску до капіталу або резервів, за умови виконання умов, визначених у статті 29(4) та (5) Регламенту (ЄС) № 575/2013;

- (с) загальна сума або часткова сума капіталу й резервів у сукупності перебуває у власності членів установи, які в ході звичайної діяльності не отримують вигод від прямого розподілу резервів, зокрема шляхом виплати дивідендів.

▼ M2

Стаття 7а

Багаторазові розподілювані виплати, що становлять непропорційне навантаження на власні кошти

1. Розподілювані виплати за інструментами основного капіталу першого рівня, згаданими у статті 28 Регламенту (ЄС) № 575/2013, вважають такими, що не становлять непропорційного навантаження на капітал, якщо виконані всі перераховані нижче умови:

- (а) багаторазова виплата дивідендів є багаторазовою виплатою дивідендів за інструментами з правами голосу, а не попередньо визначеної фіксованої суми;
- (b) багаторазову виплату дивідендів встановлюють у договорі або на підставі статуту установи;
- (с) багаторазова виплата дивідендів не підлягає перегляду;
- (d) така сама багаторазова виплата дивідендів застосовна до всіх інструментів, які передбачають багаторазову виплату дивідендів;
- (e) сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який передбачає багаторазову виплату дивідендів, становить не більше 125 % від суми розподілюваної виплати за одним інструментом основного капіталу першого рівня з правами голосу.

Формулою це виражають так:

$$l \leq 1,25 \times k$$

де:

k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який не передбачає багаторазової виплати дивідендів; k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який передбачає багаторазову виплату дивідендів;

- (f) загальна сума розподілюваних виплат, виконаних за всіма інструментами основного капіталу першого рівня протягом одного року, не перевищує 105 % від суми, яку було би виплачено, якби за інструментами з меншою кількістю прав голосу або без прав голосу були би виконані такі само розподілювані виплати, що й за інструментами з правами голосу.

Формулою це виражають так:

$$kX + lY \leq (1,05) \times k \times (X + Y)$$

де:

k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який не передбачає багаторазової виплати дивідендів;

k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який передбачає багаторазову виплату дивідендів;

X — кількість інструментів із правами голосу;

Y — кількість інструментів без прав голосу.

Цю формулу застосовують на однорічній основі.

2. Якщо умову, визначену в пункті (f) параграфу 1, не виконано, вважають, що спричинити непропорційне навантаження на капітал може лише сума інструментів, які передбачають багаторазову виплату дивідендів, що перевищує визначене для них порогове значення.

3. Якщо не виконано будь-яку з умов, визначених у пунктах (a)–(e) параграфу 1, вважають, що всі непогашені інструменти, які передбачають багаторазову виплату дивідендів, спричинюють непропорційне навантаження на капітал.

Стаття 7b

Привілейовані розподілювані виплати відносно привілейованих прав на отримання розподілюваних виплат

1. Стосовно інструментів основного капіталу першого рівня, згаданих у статті 28 Регламенту (ЄС) № 575/2013, розподілювані виплати за інструментом основного капіталу першого рівня вважають привілейованими відносно інших інструментів основного капіталу першого рівня, якщо існують диференційовані рівні розподілюваних виплат, крім випадків, коли виконано умови, визначені у статті 7a цього Регламенту.

2. Стосовно інструментів основного капіталу першого рівня з меншою кількістю прав голосу або без прав голосу взагалі, які випущено установами, зазначеними у статті 27 Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо розподілювана виплата є багаторазовою розподілюваною виплатою за інструментами з правами голосу і багаторазову розподілювану виплату встановлюють у договорі або на підставі статуту, розподілювані виплати вважають непривілейованими, якщо виконані всі перераховані нижче умови:

- (a) багаторазова виплата дивідендів є багаторазовою виплатою дивідендів за інструментами з правами голосу, а не попередньо визначеної фіксованої суми;
- (b) багаторазову виплату дивідендів встановлюють у договорі або на підставі статуту установи;
- (c) багаторазова виплата дивідендів не підлягає перегляду;
- (d) така сама багаторазова виплата дивідендів застосовна до всіх інструментів, які передбачають багаторазову виплату дивідендів;
- (e) сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який передбачає багаторазову виплату дивідендів, становить не більше 125 % від суми розподілюваної виплати за одним інструментом основного капіталу першого рівня з правами голосу.

Формулою це виражають так:

$$l \leq 1,25 \times k$$

де:

k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який не передбачає багаторазової виплати дивідендів;

k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який передбачає багаторазову виплату дивідендів;

- (f) загальна сума розподілюваних виплат, виконаних за всіма інструментами основного капіталу першого рівня протягом одного року, не перевищує 105 % від суми, яку було би виплачено, якби за інструментами з меншою кількістю прав голосу або без прав голосу були би виконані такі само розподілювані виплати, що й за інструментами з правами голосу.

Формулою це виражають так:

$$kX + lY \leq (1,05) \times k \times (X + Y)$$

де:

k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який не передбачає багаторазової виплати дивідендів; k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який передбачає багаторазову виплату дивідендів;

X — кількість інструментів із правами голосу;

Y — кількість інструментів без прав голосу; Цю формулу застосовують

на однорічній основі.

3. Якщо умову, визначену в пункті (f) параграфу 2, не виконано, із основного капіталу першого рівня виключають лише суму інструментів, які передбачають багаторазову виплату дивідендів, що перевищує визначене для них порогове значення.

4. Якщо не виконано будь-яку з умов, визначених у пунктах (a)–(e) параграфу 2, із основного капіталу першого рівня виключають лише всі непогашені інструменти, які передбачають багаторазову виплату дивідендів.

5. Для цілей параграфу 2, якщо розподілювані виплати за інструментами основного капіталу першого рівня виражають, для інструментів із правами голосу та без прав голосу, покликанням на ціну купівлі станом на момент випуску таких інструментів, формули адаптують у зазначений нижче спосіб для інструмента або інструментів, які виражають шляхом покликання на ціну купівлі станом на момент випуску:

(a) l — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який не передбачає багаторазової виплати дивідендів, розділена на ціну купівлі станом на момент випуску такого інструмента;

(b) k — сума розподілюваної виплати за одним інструментом, який передбачає багаторазову виплату дивідендів, розділена на ціну купівлі станом на момент випуску такого інструмента.

6. Стосовно інструментів основного капіталу першого рівня з меншою кількістю прав голосу або без прав голосу, які випущено установами, зазначеними у статті 27 Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо розподілювана виплата не є багаторазовою розподілюваною виплатою за інструментами з правами голосу, розподілювані виплати вважають непривілейованими, якщо виконано будь-яку з умов, визначених у параграфі 7, та обидві умови, визначені в параграфі 8.

7. Для цілей параграфу 6 застосовна будь-яка з перерахованих далі умов — (a) або (b):

(a) виконано обидва пункти (i) та (ii):

(i) лише утримувачі інструментів із правами голосу можуть підписатися на інструменти з меншою кількістю прав голосу або без прав голосу та утримувати їх;

(ii) кількість прав голосу будь-якого окремого утримувача є обмеженою;

(b) розподілювані виплати за інструментами з правами голосу, випущеними установами, мають фіксовану верхню межу, визначену згідно із застосовним національним правом.

8. Для цілей параграфу 6 застосовні обидві з таких умов:

(a) установа демонструє, що середнє значення розподілюваних виплат за інструментами з правами голосу протягом попередніх п'яти років є низьким відносно інших порівнюваних інструментів;

(b) установа демонструє, що коефіцієнт виплат є низьким у випадку розрахунку коефіцієнта виплат згідно зі статтею 7с. Коефіцієнт виплат нижче 30 % вважають низьким.

9. Для цілей пункту (a) параграфу 7 права голосу будь-якого окремого утримувача вважають обмеженими в таких випадках:

(a) якщо кожен утримувач отримує лише одне право голосу, незалежно від кількості інструментів із правами голосу будь-якого утримувача;

(b) якщо кількість прав голосу має верхнє порогове значення, незалежно від кількості інструментів із правами голосу, утримуваними будь-яким утримувачем;

(c) якщо кількість інструментів із правами голосу, які може утримувати будь-який утримувач, обмежена згідно зі статутом установи або застосовним національним правом.

10. Для цілей цієї статті однорічний період вважають завершеним у дату останнього фінансового звіту установи.

11. Установи повинні оцінювати відповідність умовам, зазначеним у параграфах 7 та 8, та повідомляти компетентний орган про результати такого оцінювання принаймні в таких ситуаціях:

- (a) щоразу при ухваленні рішення щодо суми розподілених виплат за інструментами основного капіталу першого рівня;
 - (b) щоразу при випуску нового класу інструментів основного капіталу першого рівня з меншою кількістю прав голосу або без прав голосу.
12. Якщо умову, визначену в пункті (b) параграфу 8, не виконано, вважають, що лише сума інструментів без прав голосу, передбачені розподілювані виплати за якими перевищують визначене для них порогове значення, є підставою для привілейованих розподілюваних виплат.
13. Якщо умову, визначену в пункті (a) параграфу 8, не виконано, розподілювані виплати за всіма непогашеними інструментами без прав голосу вважають привілейованими, крім випадків, коли вони задовольняють умови, визначені в параграфі 2.
14. Якщо умову, визначену в пункті (a) параграфу 7, не виконано, розподілювані виплати за всіма непогашеними інструментами без прав голосу вважають привілейованими, крім випадків, коли вони задовольняють умови, визначені в параграфі 2.
15. Від виконання вимог, зазначених у пункт (i) параграфу 7(a), або вимог, зазначених у пункті (b) параграфу 8, або обох цих вимог може бути звільнено у відповідних випадках, якщо виконано обидві такі умови:
- (a) установа порушує або, через, між іншим, різке погіршення фінансового становища, вірогідно в найближчому майбутньому порушить будь-яку з вимог Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (b) компетентний орган висунув вимогу до установи терміново збільшити суму основного капіталу першого рівня протягом визначеного періоду та оцінив, що установа не здатна усунути порушення, зазначене у пункті (a), або уникнути його протягом визначеного періоду без застосування відмови, зазначеної в цьому параграфі.

Стаття 7c

Розрахунок коефіцієнта виплат для цілей пункту (b) статті 7b(8)

1. Для цілей пункту (b) статті 7b(8) для розрахунку коефіцієнта виплат установи вибирають або спосіб, описаний у пункті (a), або спосіб, описаний у пункті (b). Установа повинна систематично використовувати вибраний спосіб.
- (a) сума розподілених виплат, віднесених до сукупності інструментів основного капіталу першого рівня за попередні п'ять річних періодів, розділена на суму прибутків, віднесених до попередніх п'яти річних періодів;
 - (b) у період із дати застосування цього Регламенту лише до 31 грудня 2017 року:
 - (i) у 2014 році сума розподілених виплат, віднесених до сукупності інструментів основного капіталу першого рівня за попередній річний період, розділена на суму прибутків, віднесених до попереднього річного періоду;
 - (ii) у 2015 році сума розподілених виплат, віднесених до сукупності інструментів основного капіталу першого рівня за попередні два річні періоди, розділена на суму прибутків, віднесених до попередніх двох річних періодів;
 - (iii) у 2016 році сума розподілених виплат, віднесених до сукупності інструментів основного капіталу першого рівня за попередні три річні періоди, розділена на суму прибутків, віднесених до попередніх трьох річних періодів;
 - (iv) у 2017 році сума розподілених виплат, віднесених до сукупності інструментів основного капіталу першого рівня за попередні чотири річні періоди, розділена на суму прибутків, віднесених до попередніх чотирьох річних періодів.
2. Для цілей параграфу 1 прибутки означають суму, відображену в рядку 670 форми 2 в додатку III до Імплементційного регламенту Комісії (ЄС) № 680/2014 (²), або, у відповідних випадках, суму, відображену в рядку 670 форми 2 в додатку IV до того самого імплементційного регламенту, в контексті звітування установами перед наглядовими органами згідно з Регламентом (ЄС) № 575/2013.

Стаття 7d

Привілейовані розподілювані виплати з точки зору порядку виконання розподілюваних виплат

Для цілей статті 28 Регламенту (ЄС) № 575/2013, розподілювані виплати за інструментом основного капіталу першого рівня вважають привілейованими відносно інших інструментів основного капіталу першого рівня та з точки зору порядку виконання розподілюваних виплат, якщо виконано принаймні одну з таких умов:

- (a) рішення про розподілювані виплати ухвалюють у різний час;
- (b) розподілювані виплати виконують у різний час;
- (c) емітент зобов'язаний виконувати розподілювані виплати за одним типом інструментів основного капіталу першого рівня до виконання розподілюваних виплат за іншим типом інструментів основного капіталу першого рівня;
- (d) розподілювану виплату виконують за певними інструментами основного капіталу першого рівня, але не за іншими, крім випадків, коли виконано умову з пункту (a) статті 7b(7).



Підсекція 3

Непряме фінансування

Стаття 8

Непряме фінансування інструментів капіталу для цілей статті 28(1)(b), статті 52(1)(c) та статті 63(c) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Непрямим фінансуванням інструментів відповідно до статті 28(1)(b), статті 52(1)(c) та статті 63(c) Регламенту (ЄС) № 575/2013 вважають фінансування, яке не є прямим.
2. Для цілей параграфу 1 пряме фінансування стосується ситуацій, у яких установа надала позику або інше фінансування в будь-якій формі інвестору для купівлі інструментів капіталу.
3. Пряме фінансування також охоплює фінансування, яке надають для інших цілей, крім купівлі інструментів капіталу установи, будь-якій фізичній або юридичній особі, яка має істотну частку участі в кредитній установі, як зазначено у статті 4(36) Регламенту (ЄС) № 575/2013, або яку вважають пов'язаною стороною у розумінні термінів і означень із параграфу 9 Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 24 про розкриття інформації про пов'язаних сторін, який у Союзі застосовують відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1606/2002 (³), із урахуванням будь-яких додаткових настанов, визначених компетентним органом, якщо установа не може продемонструвати нічого з перерахованого нижче:
 - (a) операцію проведено на умовах, подібних до умов інших операцій із третіми сторонами;
 - (b) фізична або юридична особа чи пов'язана сторона не повинні розраховувати на розподілювані виплати або на продаж інструментів капіталу, утримуваних для підтримання сплати процентів та повернення фінансування.

Стаття 9

Застосовні форми та характер непрямого фінансування інструментів капіталу для цілей статті 28(1)(b), статті 52(1)(c) та статті 63(c) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Застосовні форми та характер непрямого фінансування купівлі інструментів капіталу установи охоплюють таке:

- (a) фінансування купівлі інвестором, у момент випуску або в майбутньому, інструментів капіталу установи будь-якими суб'єктами, стосовно яких установа здійснює прямий або непрямий контроль, або суб'єктами, на яких поширюється будь-що з перерахованого нижче:
- (1) периметр консолідації бухгалтерської звітності або пруденційної консолідації установи;
 - (2) предмет консолідованого балансу або розширеного агрегованого розрахунку за умови еквівалентності консолідованій звітності, згаданий у статті 49(3)(a)(iv) Регламенту (ЄС) № 575/2013, які складає схема інституційного захисту або мережа установ, які є афілійованими особами центрального органу та які не організовано у групу, до якої належить установа;
 - (3) предмет додаткового нагляду за установою відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС (⁴) про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими компаніями та інвестиційними фірмами, що належать до фінансового конгломерату;
- (b) фінансування купівлі інвестором, у момент випуску або в майбутньому, інструментів капіталу установи зовнішніми суб'єктами, які захищені гарантією або використанням кредитного дериватива чи убезпечені в певний інший спосіб таким чином, що кредитний ризик переходить до установи або будь-яких суб'єктів, стосовно яких установа здійснює прямий або непрямий контроль, або будь-яких суб'єктів, на яких поширюється будь-що з перерахованого нижче:
- (1) периметр консолідації бухгалтерської звітності або пруденційної консолідації установи;
 - (2) предмет консолідованого балансу або розширеного агрегованого розрахунку за умови еквівалентності консолідованій звітності, згаданий у статті 49(3)(a)(iv) Регламенту (ЄС) № 575/2013, які складає схема інституційного захисту або мережа установ, які є афілійованими особами центрального органу та які не організовано у групу, до якої належить установа;
 - (3) предмет додаткового нагляду за установою відповідно до Директиви 2002/87/ЄС.
- (c) фінансування позичальника, який передає фінансування кінцевому інвестору для купівлі, у момент випуску або в майбутньому, інструментів капіталу установи.

2. Щоб відповідати визначенню непрямого фінансування для цілей параграфу 1, у відповідних випадках повинні бути також виконані зазначені нижче умови:

- (a) інвестора не включено до жодного з перераховано нижче:
- (1) периметр консолідації бухгалтерської звітності або пруденційної консолідації установи;
 - (2) предмет консолідованого балансу або розширеного агрегованого розрахунку за умови еквівалентності консолідованій звітності, згаданий у статті 49(3)(a)(iv) Регламенту (ЄС) № 575/2013, які складає схема інституційного захисту або мережа установ, які є афілійованими особами центрального органу та які не організовано у групу, до якої належить установа. Для цього вважають, що інвестора охоплено предметом розширеного агрегованого розрахунку, якщо відповідний інструмент капіталу підлягає консолідації або розширеному агрегованому розрахунку відповідно до статті 49(3)(a)(iv) Регламенту (ЄС) № 575/2013 у такий спосіб, щоб унеможливити багаторазове використання статей власних коштів та будь-яке створення власних коштів між членами схеми інституційного захисту. Якщо компетентні органи не надали дозволу, зазначеного у статті 49(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013, цю умову вважають виконаною, якщо як суб'єкти, зазначені в параграфі 1(a), так і установа є членами однієї і тієї самої схеми інституційного захисту, а суб'єкти вираховують фінансування, надане для купівлі інструментів капіталу установи, згідно зі статтею 36(1)(f)–(i), статтею 56(a)–(d) та статтею 66(a)–(d) Регламенту (ЄС) № 575/2013, залежно від випадку;
 - (3) предмет додаткового нагляду за установою відповідно до Директиви 2002/87/ЄС;
- (b) зовнішнього суб'єкта не включено до жодного з перераховано нижче:

- (1) периметр консолідації бухгалтерської звітності або пруденційної консолідації установи;
- (2) предмет консолідованого балансу або розширеного агрегованого розрахунку за умови еквівалентності консолідованій звітності, згаданий у статті 49(3)(a)(iv) Регламенту (ЄС) № 575/2013, які складає схема інституційного захисту або мережа установ, які є афілійованими особами центрального органу та які не організовано у групу, до якої належить установа;
- (3) предмет додаткового нагляду за установою відповідно до Директиви 2002/87/ЄС.

3. При визначенні того, чи купівля інструменту капіталу передбачає пряме або непряме фінансування відповідно до статті 8, сума, яку належить розглянути, не повинна включати будь-яких окремо оцінених сформованих резервів під знецінення.

4. Щоб уникнути кваліфікації прямого або непрямого фінансування згідно зі статтею 8, якщо позику або іншу форму фінансування чи гарантії надано будь-якій фізичній або юридичній особі, яка володіє істотною часткою участі в кредитній установі або яку вважають пов'язаною стороною, згаданою в параграфі 3, установа повинна на постійній основі забезпечувати ненадання позики або іншої форми фінансування чи гарантій для цілей прямої або непрямой підписки на інструменти капіталу установи. Якщо позику або іншу форму фінансування або гарантії надано іншим типам суб'єктів, установа повинна здійснювати такий контроль, докладаючи всіх можливих зусиль.

5. Що стосується спільних установ, кооперативних товариств та подібних установ, якщо згідно з національним правом або статутом установи клієнт зобов'язаний підписатися на інструменти капіталу, щоб отримати позику, таку позику не розглядають як пряме або непряме фінансування, якщо виконано всі такі умови:

- (a) компетентний орган вважає суму підписки незначною;
- (b) метою позики не є купівля інструментів капіталу установи, що надає позику;
- (c) підписка на один або декілька інструментів капіталу установи є необхідною для того, щоб отримувач позики став членом спільної установи, кооперативного товариства або подібної установи.

Підсекція 4

Обмеження щодо викупу інструментів капіталу

Стаття 10

Обмеження щодо викупу інструментів капіталу, випущених спільними установами, ощадними установами, кооперативними товариствами та подібними установами для цілей статті 29(2)(b) Регламенту (ЄС) № 575/2013 та статті 78(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Установа може випускати інструменти основного капіталу першого рівня з можливістю викупу, лише якщо таку можливість передбачено застосовним національним правом.
2. Здатність установи обмежувати викуп на підставі положень, які регулюють інструменти капіталу, як зазначено у статті 29(2)(b) та 78(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013, охоплює як право відкласти такий викуп, так і право обмежити суму викупу. Установа може відкласти викуп або обмежити суму викупу не необмежений період згідно з параграфом 3.
3. Ступінь обмежень щодо викупу, включених до положень, які регулюють інструменти, установа визначає на основі пруденційної ситуації в установі в будь-який час, беручи до уваги, зокрема, але не виключно: (a) загальну фінансову ситуацію, ситуацію з ліквідністю та платоспроможністю в установі;
- (b) суму основного капіталу першого рівня, капіталу першого рівня та сукупного капіталу порівняно із сумою сукупної ризикової експозиції, розрахованої згідно з вимогами, встановленими в пункті (a) статті 92(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, спеціальними вимогами до власних коштів, зазначеними у статті 104(1)(a) Директиви 2013/36/ЄС, та вимогами до комбінованого буферного капіталу, визначеного в пункті (6) статті 128 указаної директиви.

Стаття 11

Обмеження щодо викупу інструментів капіталу, випущених спільними установами, ощадними установами, кооперативними товариствами та подібними установами для цілей статті 29(2)(b) Регламенту (ЄС) № 575/2013 та статті 78(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Обмеження щодо викупу, що містяться в договірних або правових положеннях, які регулюють інструменти, не перешкоджають компетентному органу застосовувати обґрунтовані додаткові обмеження щодо викупу інструментів, як передбачено статтею 78 Регламенту (ЄС) № 575/2013.
2. Компетентні органи повинні оцінювати підстави для обмежень щодо викупу, встановлені в договірних або правових положеннях, що регулюють інструмент. Вони повинні вимагати від установ вносити зміни до відповідних договірних положень, якщо вони не переконані в тому, що підстави для обмежень є обґрунтованими. Якщо інструменти регулює національне право за відсутності договірних положень, законодавство повинне надати установі можливість обмежувати викуп, як зазначено в параграфах 1–3 статті 10, щоб забезпечити відповідність інструментів визначенню основного капіталу першого рівня.
3. Будь-яке рішення обмежити викуп документують внутрішньо, і установа повинна повідомити про нього компетентний орган у письмовій формі із зазначенням причин того, чому з огляду на критерії, визначені в параграфі 3, викуп було повністю або частково відхилено або відстрочено.
4. Якщо протягом одного й того самого періоду ухвалено декілька рішень щодо обмеження викупу, установи можуть задокументувати такі рішення єдиним пакетом документів.

СЕКЦІЯ 2

Пруденційні фільтри

Стаття 12

Поняття прибутку від продажу для цілей статті 32(1)(a) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Поняття прибутку від продажу, згадане в пункті (а) параграфа 1 статті 32 Регламенту (ЄС) № 575/2013, означає будь-який визнаний прибуток від продажу для установи, який відображають як збільшення будь-якого елемента власних коштів та який пов'язаний із майбутнім маржинальним доходом, що виникає в результаті продажу сек'юритизованих активів при їх виключенні з балансу установи в контексті операції із сек'юритизації.
2. Визнаний прибуток від продажу визначають як різницю між пунктами (а) та (б) нижче, яку визначають шляхом застосування відповідної системи бухгалтерського обліку:
 - (а) чиста вартість отриманих активів, включно з будь-якими новими отриманими активами за вирахуванням будь-яких інших відчужених активів або будь-яких нових прийнятих зобов'язань;
 - (б) балансова вартість сек'юритизованих активів або частини, визнання якої припинено.
3. Визнаний прибуток від продажу, пов'язаний із майбутнім маржинальним доходом, у цьому контексті стосується очікуваного майбутнього «надлишкового спреду», визначеного у статті 242 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

СЕКЦІЯ 3

Вирахування з елементів основного капіталу першого рівня

Стаття 13

Вирахування збитків за поточний фінансовий рік для цілей статті 36(1)(a) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Для цілей розрахунку основного капіталу першого рівня протягом року, незалежно від того, чи установа закриває свою фінансову звітність у кінці кожного проміжного періоду, установа повинна складати свої звіти про прибутки та збитки та вираховувати будь-які збитки з елементів основного капіталу першого рівня мірою їх виникнення.

2. Для цілей складання звітів про прибутки та збитки установи згідно з параграфом 1 доходи та витрати повинні визначати в рамках того самого процесу та на основі тих самих стандартів бухгалтерського обліку, що й для річної фінансової звітності. Доходи та витрати підлягають зваженому оцінюванню, і їх відносять до проміжного періоду, в якому вони виникли, таким чином, щоб у кожному проміжному періоді була відображена обґрунтована сума очікуваних річних доходів і витрат. Значні або неповторювані події розглядають повністю та невідкладно у проміжному періоді, протягом якого вони виникли.

3. Якщо збитки за поточний фінансовий звіт уже зменшили елементи основного капіталу першого рівня у результаті проміжного або річного фінансового звіту, вирахування не потрібне. Для цілей цієї статті фінансовий звіт означає, що прибутки та збитки визначено після закриття проміжної або річної звітності згідно з системою бухгалтерського обліку, яку установа повинна застосовувати згідно з Регламентом (ЄС) № 1606/2002 про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та

Директивою Ради 86/635/ЄЕС (⁵) про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ.

4. Параграфи 1–3 застосовують аналогічним чином до прибутків і збитків, включених до накопиченого іншого сукупного прибутку.

▼M4

Стаття 13а

Вирахування активів у формі програмного забезпечення, які класифікують як нематеріальні активи, для цілей бухгалтерської звітності для цілей пункту (b) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Активи у формі програмного забезпечення, які є нематеріальними активами, як визначено у пункті (115) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, вираховують із елементів основного капіталу першого рівня згідно з параграфами 5–8 цієї статті. Суму, що підлягає вирахуванню, визначають на основі пруденційної накопиченої амортизації, розрахованої згідно з параграфами 2, 3 та 4 цієї статті.

2. Установи розраховують суму пруденційної накопиченої амортизації активів у формі програмного забезпечення, згаданої в параграфі 1, шляхом помноження суми, отриманої з результату розрахунку, згаданого в пункті (a), на кількість днів, згадану в пункті (b):

(a) сума, з якою актив у формі програмного забезпечення був початково визнаний на балансі установи згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку, поділена на менше з таких значень:

(i) кількість днів строку служби активу у формі програмного забезпечення, розрахована для цілей бухгалтерського обліку;

(ii) три роки, виражені в днях, починаючи з дати, згаданої в параграфі 3;

(b) кількість днів, які минули з дати, згаданої в параграфі 3, за умови, що така кількість днів не перевищує періоду, згаданого в пункті (a) цього параграфа.

3. Пруденційну накопичену амортизацію, згадану в параграфі 1, розраховують із дати, з якої актив у формі програмного забезпечення є доступним для використання та з якої починається його амортизація для цілей бухгалтерського обліку.

4. Як відступ від параграфа 3, якщо актив у формі програмного забезпечення придбано в будь-якої компанії, включно із суб'єктом нефінансового сектора, яка є частиною тієї самої групи, що й установа, пруденційну накопичену амортизацію, згадану в параграфі 1, розраховують із дати, з якої почалася амортизація такого активу у формі програмного забезпечення згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку на балансі такої компанії.

5. Установи вираховують із елементів основного капіталу першого рівня суму, яка виникає в результаті існування різниці, якщо вона є додатною, між сумою в пункті (a) та сумою в пункті (b):

(a) пруденційна накопичена амортизація активу у формі програмного забезпечення, розрахована згідно з параграфами 2, 3 та 4;

(b) сума накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від знецінювання такого активу у формі програмного забезпечення, визнана на балансі такої установи згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку.

6. Як відступ від параграфу 5 до дати, з якої актив у формі програмного забезпечення стає доступним для використання та з якої починається його амортизація для цілей бухгалтерського обліку, установи повинні вирахувати з елементів основного капіталу першого рівня повну суму, з якою актив у формі програмного забезпечення визнаний на балансі такої установи згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку.

7. Пруденційні амортизації та вирахування, визначені в цій статті, виконують окремо для кожного активу у формі програмного забезпечення.

8. Інвестиції установ в обслуговування, удосконалення або оновлення існуючих активів у формі програмного забезпечення розглядають як активи, які не є пов'язаними активами у формі програмного забезпечення, за умови, що такі інвестиції визнають нематеріальним активом на балансу такої установи згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку.

Без обмеження параграфу 6 пруденційну накопичену амортизацію таких інвестицій в обслуговування, удосконалення або оновлення існуючих активів у формі програмного забезпечення розраховують із дати, з якої починається їх амортизація згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку.

Пруденційну накопичену амортизацію пов'язаних існуючих активів у формі програмного забезпечення продовжують розраховувати з дати їх власної початкової амортизації для цілей бухгалтерського обліку до завершення періоду пруденційної амортизації, визначеного відповідно до пункту (а) параграфу 2.

▼В

Стаття 14

Вирахування відстрочених податкових активів, що ґрунтуються на отриманні прибутків у майбутніх періодах, для цілей статті 36(1)(с) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Вирахування відстрочених податкових активів, що ґрунтуються на отриманні прибутків у майбутніх періодах, згідно зі статтею 36(1)(с) Регламенту (ЄС) № 575/2013 виконують відповідно до параграфів 2 та 3.

2. Взаємозалік між відстроченими податковими активами та відстроченими податковими зобов'язаннями виконують окремо для кожного оподаткованого суб'єкта. Пов'язані відстрочені податкові зобов'язання обмежені тими, що виникають на підставі податкового права тієї самої юрисдикції, до якої належать і відстрочені податкові активи. Для цілей розрахунку відстрочених податкових активів і зобов'язань на консолідованому рівні оподатковуваний суб'єкт включає будь-яку кількість суб'єктів, які є членами тієї самої податкової групи, фіскальної консолідації, фіскальної єдності або консолідованої податкової декларації згідно із застосовним національним правом.

3. Сума пов'язаних відстрочених податкових зобов'язань, які є прийнятними для взаємозаліку відстрочених податкових активів, що ґрунтуються на отриманні прибутків у майбутніх періодах, дорівнює різниці між сумою в пункті (а) та сумою в пункті (б):

(а) сума відстрочених податкових зобов'язань, визнаних згідно із застосовною системою бухгалтерського обліку;

(б) сума пов'язаних відстрочених податкових зобов'язань, які виникають у зв'язку з нематеріальними активами та активами пенсійного фонду із заздалегідь визначеними виплатами.

Стаття 15

Вирахування активів пенсійного фонду із заздалегідь визначеними виплатами для цілей статті 36(1)(е) Регламенту (ЄС) № 575/2013 та статті 41(1)(б) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Компетентний орган надає попередній дозвіл, згаданий у пункті (б) статті 41(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, лише якщо необмежена здатність використовувати відповідні активи пенсійного фонду із заздалегідь визначеними виплатами передбачає негайний та безперешкодний доступ до активів, наприклад, коли використанню активів не перешкоджає будь-якого виду обмеження і з боку третіх сторін не висунуто жодних претензій.

2. Безперешкодний доступ до активів може існувати, якщо від установи не вимагають запиту та отримання спеціального погодження від керуючого пенсійним фондом або одержувачів пенсій щоразу при здійсненні доступу до надлишкових коштів за планом.

▼МЗ

Стаття 15а

Опосередкована участь для цілей статті 36(1)(f),(h) та (i) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Для цілей статей 15с, 15d, 15е та 15і цього Регламенту термін «суб'єкт-посередник», згаданий у статті 4(1)(114) Регламенту (ЄС) № 575/2013, охоплює будь-які з перерахованих нижче суб'єктів, які утримують інструменти капіталу суб'єктів фінансового сектора:

- (a) компанія колективного інвестування;
- (b) пенсійний фонд, крім пенсійного фонду із заздалегідь визначеними виплатами;
- (c) пенсійний фонд із заздалегідь визначеними виплатами, якщо установа підтримує інвестиційний ризик та якщо пенсійний фонд із заздалегідь визначеними виплатами не є незалежним від своєї установи-спонсора;
- (d) суб'єкти, які перебувають під прямим або непрямим контролем або під значним впливом одного з таких суб'єктів:
 - (1) установи або її дочірніх компаній;
 - (2) материнської компанії установи або дочірніх компаній такої материнської компанії;
 - (3) материнської фінансової холдингової компанії установи або дочірніх компаній такої материнської фінансової холдингової компанії;
 - (4) материнської холдингової компанії зі змішаною діяльністю установи або дочірніх компаній такої материнської холдингової компанії зі змішаною діяльністю;
 - (5) материнської фінансової холдингової компанії змішаного типу установи або дочірніх компаній такої материнської фінансової холдингової компанії змішаного типу;
- (e) суб'єктів, які разом перебувають під прямим або непрямим контролем або значним впливом однієї установи, декількох установ або мережі установ, які є членами однієї і тієї самої схеми інституційного захисту, або схеми інституційного захисту чи мережі установ, які є афілійованими особами центрального органу та які не організовано у групу, до якої належить установа;
- (f) суб'єктів спеціального призначення;
- (g) суб'єктів, чия діяльність полягає в утримуванні фінансових інструментів суб'єктів фінансового сектора;
- (h) будь-якого суб'єкта, якого компетентний орган розглядає для використання з наміром ухилення від виконання правил, пов'язаних із вираховуванням опосередкованої участі або синтетичної участі.

2. Без обмеження пункту (h) параграфу 1 термін «суб'єкт-посередник», згаданий у статті 4(1)(114) Регламенту (ЄС) № 575/2013, не охоплює таких суб'єктів:

- (a) холдингові компанії зі змішаною діяльністю, установи, страхові компанії, перестрахові компанії;
- (b) суб'єкти, на яких згідно із застосовним національним правом поширюються вимога Регламенту (ЄС) № 575/2013 та Директиви 2013/36/ЄС;
- (c) суб'єкти фінансового сектора, крім тих, що зазначені в пункті (a), за якими здійснюють нагляд та від яких вимагають вираховувати зі свого регуляторного капіталу частки прямої та опосередкованої у власних інструментах капіталу та частки участі в інструментах капіталу суб'єктів фінансового сектора.

3. Для цілей пункту (с) параграфу 1 пенсійний фонд із заздалегідь визначеними виплатами вважають незалежним від його установи-спонсора, якщо виконані всі з перерахованих нижче умов:

- (a) пенсійний фонд із заздалегідь визначеними виплатами є юридично відокремленим від установи-спонсора, і управління ним є незалежним;
- (b) статут, установчі документи та внутрішні правила конкретного пенсійного фонду, у відповідних випадках, затверджені незалежним регулятором; або правила, що регулюють створення та функціонування пенсійного фонду із заздалегідь визначеними виплатами, у відповідних випадках, встановлені застосовним національним правом відповідної держави-члена;
- (c) довірчі управителі або адміністратори пенсійного фонду із заздалегідь визначеними виплатами зобов'язані згідно із застосовним національним правом діяти неупереджено та максимально враховувати інтереси бенефіціарів схеми, а не спонсора, щоб управляти активами пенсійного фонду із заздалегідь визначеними виплатами раціонально та дотримуватися обмежень, визначених у статуті, установчих документах та внутрішніх правилах конкретного пенсійного фонду, залежно від випадку, або в законодавчій чи підзаконній нормативно-правовій базі, описаній у пункті (b);
- (d) статут, установчі документи або правила, що регулюють створення та функціонування пенсійного фонду із заздалегідь визначеними виплатами, зазначені в пункті (b), визначають обмеження інвестування конкретною пенсійною схемою в інструменти власних коштів, які випускає установка-спонсор.

4. Якщо конкретний пенсійний фонд, згаданий у пункті (с) параграфу 1, утримує інструменти власних коштів установи-спонсора, установка-спонсор розглядає таке утримання як опосередковану участь у власних інструментах основного капіталу першого рівня, власних інструментах додаткового капіталу першого рівня або власних інструментах капіталу другого рівня, залежно від випадку. Суму, яка підлягає вирахуванню з елементів основного капіталу першого рівня, елементів додаткового капіталу першого рівня та елементів капіталу другого рівня установи-спонсора, залежно від випадку, розраховують згідно зі статтею 15с.

Стаття 15b

Синтетична участь для цілей статті 36(1)(f),(h) та (i) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Зазначені нижче фінансові продукти вважають частками синтетичної участі в інструментах капіталу згідно з пунктами (f), (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013:

- (a) деривативні інструменти, базисом для яких є інструменти капіталу суб'єкта фінансового сектора або референтним суб'єктом для яких є суб'єкт фінансового сектора;
- (b) гарантії або кредитний захист, наданий третій стороні у зв'язку з інвестиціями такої третьої сторони в інструменти капіталу суб'єкта фінансового сектора.

2. Фінансові продукти, передбачені в параграфі 1, включають:

- (a) інвестиції у свопи на сукупний дохід від інструментів капіталу суб'єкта фінансового сектора;
- (b) кол-опціони, куплені установою стосовно інструменту капіталу суб'єкта фінансового сектора;
- (c) пут-опціони, продані установою стосовно інструменту капіталу суб'єкта фінансового сектора, або будь-яке інше фактичне або умовне договірне зобов'язання установи купити власні

інструменти власних коштів;

- (d) інвестиції в договори купівлі-продажу форвардів стосовно інструментів капіталу суб'єкта фінансового сектора.

Стаття 15с

Розрахунок опосередкованої участі для цілей пунктів (f), (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

Сума часток опосередкованої участі, яка підлягає вирахуванню з елементів основного капіталу першого рівня згідно з вимогами, визначеними у пунктах (f), (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, розраховують в один із таких способів:

- (a) з використанням типового підходу, визначеного у статті 15d;
- (b) з використанням підходу на основі структури, описаного у статті 15e, якщо установа надає компетентному органу переконливі докази того, що підхід, описаний у статті 15d, є надто обтяжливим. Установи не використовують підхід на основі структури, описаний у статті 15e, для розрахунку суми таких вирахувань стосовно інвестицій у суб'єкти-посередники, згадані у статті 15a(1)(d) та (e).

Стаття 15d

Типовий підхід до розрахунку опосередкованої участі для цілей пунктів (f), (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Суму часток опосередкованої участі в елементах основного капіталу першого рівня, які підлягають вирахуванню згідно з вимогами, визначеними в пунктах (f), (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, розраховують у такий спосіб:

- (a) якщо експозиції всіх інвесторів стосовно суб'єкта-посередника вважають *еквівалентними*, така сума дорівнює проценту фінансування, помноженому на суму інструментів основного капіталу першого рівня суб'єкта фінансового сектора, які утримує суб'єкт-посередник;
- (b) якщо експозиції всіх інвесторів стосовно суб'єкта-посередника не вважають *еквівалентними*, така сума дорівнює проценту фінансування, помноженому на меншу з таких сум:
 - (i) сума інструментів основного капіталу першого рівня суб'єкта фінансового сектора, які утримує суб'єкт-посередник;
 - (ii) експозиція установи стосовно суб'єкта-посередника разом із усім іншим фінансуванням, наданим суб'єкту-посереднику, яке вважають *еквівалентним* експозиції установи.

2. Метод розрахунку, визначений у пункті (b) параграфу 1, застосовують до кожного траншу фінансування, який вважають *еквівалентним* фінансуванню, наданому установою.

3. Процент фінансування для цілей параграфу 1 є експозицією установи стосовно суб'єкта-посередника, розділеною на суму експозиції установи стосовно суб'єкта-посередника та всіх інших експозицій стосовно такого суб'єкта-посередника, які вважають *еквівалентними* експозиції установи.

4. Розрахунок, установлений у параграфі 1, виконують окремо для кожної частки участі у суб'єкті фінансового сектора, утримуваної кожним суб'єктом-посередником.

5. Якщо інвестиції в інструменти основного капіталу першого рівня суб'єкта фінансового сектора утримують опосередковано через додаткових або декількох суб'єктів-посередників, процент фінансування, визначений у параграфі 1, визначають шляхом ділення суми, зазначеної в пункті (a) цього параграфу, на суму, зазначену в пункті (b) цього параграфу:

- (a) результат множення сум фінансування, наданого установою суб'єктам-посередникам, на суми фінансування, наданого такими суб'єктами-посередниками іншим суб'єктам-посередникам, та на суми фінансування, наданого такими додатковими суб'єктами-посередниками суб'єкту фінансового сектора;
- (b) результат множення сум інструментів капіталу або інших інструментів, залежно від випадку, які випущені кожним із суб'єктів-посередників.

6. Процент фінансування, згаданого в параграфі 5, розраховують окремо для кожної частки участі в суб'єкті фінансового сектора, утримуваної суб'єктами-посередниками, та для кожного траншу фінансування, який вважають *еквівалентним* фінансуванню, наданому установою та додатковими суб'єктами-посередниками.

Підхід на основі структури до розрахунку опосередкованої участі для цілей пунктів (f), (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Сума, яка підлягає вирахуванню з елементів основного капіталу першого рівня, згаданих у пункті (f) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, дорівнює проценту фінансування, згаданому у статті 15d(3) цього Регламенту, помноженому на суму інструментів основного капіталу першого рівня установи, які утримує суб'єкт-посередник.
2. Сума, яка підлягає вирахуванню з елементів основного капіталу першого рівня, згаданих у пунктах (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, дорівнює проценту фінансування, згаданому у статті 15d(3) цього Регламенту, помноженому на агреговану суму інструментів основного капіталу першого рівня суб'єктів фінансового сектора, які утримує суб'єкт-посередник.
3. Для цілей параграфів 1 та 2 установа повинна розраховувати окремо за суб'єктами-посередниками агреговану суму інструментів основного капіталу першого рівня установи, які утримує суб'єкт-посередник, та агреговану суму інструментів основного капіталу першого рівня інших суб'єктів фінансового сектора, які утримує суб'єкт-посередник.
4. Установа повинна розглядати суму часток участі в інструментах основного капіталу першого рівня суб'єктів фінансового сектора, розраховану згідно з параграфом 2 цієї статті, як значну інвестицію, згадану у статті 43 Регламенту (ЄС) № 575/2913, та вираховувати таку суму згідно з пунктом (i) статті 36(1) зазначеного регламенту.
5. Якщо інвестиції в інструменти основного капіталу першого рівня утримують опосередковано через додаткових або декількох суб'єктів-посередників, застосовні параграфи 5 та 6 статті 15d.
6. Якщо установа не здатна визначити агреговані суми, які суб'єкт-посередник утримує в інструментах основного капіталу першого рівня установи або інструментах основного капіталу першого рівня суб'єктів фінансового сектора, установа повинна оцінити суми, які вона не може визначити, використовуючи максимальні суми, які суб'єкт-посередник здатен утримувати, на основі своїх інвестиційних мандатів.
7. Якщо установа не здатна визначити на основі інвестиційного мандату максимальну суму, яку суб'єкт-посередник утримує в інструментах основного капіталу першого рівня установи або інструментах основного капіталу першого рівня суб'єктів фінансового сектора, установа повинна вважати суму фінансування, яку вона утримує в суб'єкті-посереднику, інвестицією у власні інструменти основного капіталу першого рівня та вирахувати їх згідно з пунктом (f) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.
8. Як відступ від параграфа 7 цієї статті, установа повинна вважати суму фінансування, яку вона утримує в суб'єкті-посереднику, незначною інвестицією та вирахувати їх згідно з пунктом (h) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо виконано всі перераховані нижче умови:
 - (a) суми фінансування складають менше 0,25 % від основного капіталу першого рівня установи;
 - (b) суми фінансування складають менше 10 мільйонів євро;
 - (c) установа не може обґрунтовано визначити сум власних інструментів основного капіталу першого рівня, які утримує суб'єкт-посередник.
9. Якщо фінансування суб'єкта-посередника має форму часток або акцій установи колективного інвестування, установа може покластися на третіх сторін, згаданих у статті 132(5) Регламенту (ЄС) № 575/2013, та на умовах, визначених указаною статтею, розрахувати та відобразити у звітності агреговані суми, згадані в параграфі 6 цієї статті.

Розрахунок синтетичної участі для цілей пунктів (f), (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Сума часток синтетичної участі, яка підлягає вирахуванню з елементів основного капіталу першого рівня згідно з вимогами, визначеними у пунктах (f), (h) та (i) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, становить:
 - (a) для часток участі в торговому портфелі:

- (i) для опціонів — дельта-еквівалентну суму відповідних інструментів, розрахованих згідно з розділом IV частини III Регламенту (ЄС) № 575/2013;
 - (ii) для будь-яких інших часток синтетичної участі — номінальну або умовну суму, залежно від випадку;
- (b) для часток участі в неторговому портфелі:
- (i) для кол-опціонів — поточну ринкову вартість;
 - (ii) для будь-яких інших часток синтетичної участі — номінальну або умовну суму, залежно від випадку.
2. Установа повинна вираховувати частки синтетичної участі, згадані в параграфі 1, із дати підписання договору між установою та контрагентом.

Стаття 15g

Розрахунок значних інвестицій для цілей статті 36(1)(i) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Для цілей статті 36(1)(i) Регламенту (ЄС) № 575/2013, щоб оцінити, чи установа володіє понад 10 % інструментів основного капіталу першого рівня, випущених суб'єктом фінансового сектора, згідно з пунктом (а) статті 43 указанного регламенту, установи повинні додати суми своїх довгих бруто-позицій у частках прямої участі, а також часток опосередкованої участі в інструментах основного капіталу першого рівня такого суб'єкта фінансового сектора, згаданих у пунктах (d)–(h) статті 15a(1) цього Регламенту.
2. Компетентний орган повинен враховувати частки опосередкованої та синтетичної участі для оцінювання того, чи виконано умови, визначені в пунктах (b) та (c) статті 43 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

Стаття 15h

Участь у додатковому капіталі першого рівня та капіталі другого рівня

Методологію, згадану в статтях 15a–15f цього Регламенту, застосовують *mutatis mutandis* до часток участі в додатковому капіталі першого рівня для цілей пунктів (a), (c) та (d) статті 56 Регламенту (ЄС) № 575/2013 та до часток участі в капіталі другого рівня для цілей пунктів (a), (c) та (d) статті 66 указанного регламенту, якщо покликання на основний капітал першого рівня розуміють як покликання на додатковий капітал першого рівня або капітал другого рівня, залежно від випадку.

Стаття 15i

Порядок і максимальна сума вирахування часток опосередкованої участі в інструментах власних коштів суб'єктів фінансового сектора

1. Із урахуванням обмежень, установлених у параграфах 2 або 3, залежно від випадку, якщо суб'єкт-посередник утримує інструменти основного капіталу першого рівня, інструменти додаткового капіталу першого рівня та інструменти капіталу другого рівня суб'єктів фінансового сектора, спочатку вираховують інструменти основного капіталу першого рівня, у другу чергу — інструменти додаткового капіталу першого рівня і в останню чергу — інструменти капіталу другого рівня.
2. Якщо суб'єкт-посередник утримує інструменти власних коштів установ, при застосуванні параграфу 1 до кожного типу участі установи спершу вираховують частки участі у власних інструментах власних коштів.
3. Якщо установа утримує інструменти капіталу суб'єктів фінансового сектора опосередковано, сума, що підлягає вирахуванню з власних коштів установи, не повинна бути більшою за меншу з таких сум:
- (a) загальне фінансування, надане установою суб'єкту-посереднику;
 - (b) сума інструментів власних коштів, утримуваних суб'єктом-посередником у суб'єкті фінансового сектора.

Стаття 15j

Гудвіл

Для застосування вирахувань, зазначених у пункті (h) статті 36(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, установи можуть вирішити не визначати гудвіл окремо при визначенні застосовної суми, яка підлягає вирахуванню згідно зі статтею 46 указанного регламенту.



Стаття 16

Вирахування передбачуваних податкових стягнень для цілей статті 36(1)(l) та статті 56(f) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. За умови, що установа застосовує систему бухгалтерського обліку та політики щодо бухгалтерського обліку, які передбачають повне визнання поточних і відстрочених податкових зобов'язань, пов'язаних із операціями та іншими подіями, відображеними у балансі або звіті про прибутки та збитки, установа може вважати, що передбачувані податкові стягнення уже враховано. Компетентний орган повинен переконатися у виконанні всіх необхідних вирахувань або на основі застосовних стандартів бухгалтерського обліку, або на основі будь-яких інших корекцій.
2. Якщо установа розраховує свій основний капітал першого рівня на основі фінансових звітів, підготовлених згідно з Регламентом (ЄС) № 1606/2002, умову з параграфу 1 вважають виконаною.
3. Якщо умову з параграфу 1 не виконано, установа зменшує свої елементи основного капіталу першого рівня на оцінену суму поточних та відстрочених податкових стягнень, які ще не відображено в балансі та звіті про прибутки та збитки та які пов'язані з операціями та іншими подіями, відображеними в балансі або звіті про прибутки та збитки. Розрахункову суму поточних і відстрочених податкових стягнень визначають із використанням підходу, еквівалентного тому, що передбачений Регламентом (ЄС) № 1606/2002. Із розрахункової суми відстрочених податкових стягнень не вираховують відстрочених податкових активів, які не відображають у фінансових звітах.

СЕКЦІЯ 4

Інші вирахування з елементів основного капіталу першого рівня, додаткового капіталу першого рівня та капіталу другого рівня

Стаття 17

Інші вирахування з інструментів капіталу фінансових установ для цілей статті 36(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Частки участі в інструментах капіталу фінансових установ, визначені у статті 4(26) Регламенту (ЄС) № 575/2013, вираховують згідно з такими розрахунками:
 - (a) усі інструменти, які відповідають визначенню капіталу згідно з корпоративним правом, застосовним до фінансових установ, які їх випустили, та, якщо на таку фінансову установу поширюються вимоги до платоспроможності, які належать до регуляторних власних коштів найвищого рівня якості, без жодних обмежень вираховують із елементів основного капіталу першого рівня;
 - (b) усі інструменти, які відповідають визначенню капіталу згідно з корпоративним правом, застосовним до емітента, якщо на таку фінансову установу не поширюються вимоги до платоспроможності, та які є безстроковими, поглинають першу та пропорційно найбільшу частину збитків мірою їх виникнення, мають нижчий пріоритет за всі інші вимоги в разі визнання неплатоспроможності та ліквідації та не передбачають привілейованих або заздалегідь визначених розподілюваних виплат, вираховують із елементів основного капіталу першого рівня;
 - (c) будь-які субординовані інструменти, які поглинають збитки на постійній основі, включно з дискрецією щодо скасування купонних платежів, вираховують із елементів додаткового капіталу

першого рівня. Якщо сума таких субординованих інструментів перевищує суму додаткового капіталу першого рівня, суму надлишку вираховують із основного капіталу першого рівня;

- (d) будь-які інші субординовані інструменти вираховують із елементів капіталу другого рівня. Якщо сума таких субординованих інструментів перевищує суму капіталу другого рівня, суму надлишку вираховують із елементів додаткового капіталу першого рівня. Якщо сума додаткового капіталу першого рівня є недостатньою, залишкову суму надлишку вираховують із елементів основного капіталу першого рівня;
- (e) будь-які інші інструменти, включені у власні кошти фінансової установи згідно з відповідним застосовним пруденційним режимом, або будь-які інші інструменти, стосовно яких установа не може довести застосування умов із пунктів (a), (b), (c) або (d), підлягають вирахуванню з елементів основного капіталу першого рівня.

2. У випадках, передбачених у параграфі 3, установи застосовують вирахування, передбачені Регламентом (ЄС) № 575/2013 стосовно участі в інструментах капіталу на основі відповідного підходу до вирахування. Для цілей цього параграфу відповідний підхід до вирахування означає підхід, у якому застосовують вирахування до того самого компонента капіталу, якому такий капітал відповідав би, якби його випустила сама установа.

3. Вирахування, згадані в параграфі 1, не застосовні в таких випадках:

- (a) якщо фінансова установа авторизована наглядовим органом, який також здійснює за нею нагляд, та якщо на таку фінансову устанovu поширюються вимоги, еквівалентні тим, що застосовні до установ згідно з Регламентом (ЄС) № 575/2013. Такий підхід застосовують до фінансових установ із третіх країн, лише якщо згідно з указаним регламентом виконане оцінювання еквівалентності пруденційного режиму відповідної третьої країни та якщо було встановлено, що пруденційний режим відповідної третьої країни є принаймні еквівалентним тому, що застосовують у Союзі;
- (b) якщо фінансова установа є установою електронних грошей у розумінні статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/110/ЄС (⁶), і вона не користується додатковими звільненнями, передбаченими статтею 9 указаної директиви;
- (c) якщо фінансова установа є платіжною установою у розумінні статті 4 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2007/64/ЄС (⁷), і вона не користується відмовою, передбаченою статтею 26 указаної директиви;
- (d) якщо фінансова установа є керуючим альтернативним інвестиційним фондом у розумінні статті 4 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС (⁸) або управлінською компанією у розумінні статті 2(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС (⁹).

Стаття 18

Інструменти капіталу страхових і перестрахових компаній із третіх країн для цілей статті 36(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Частки участі в інструментах капіталу страхових і перестрахових компаній із третіх країн, на які поширюється режим платоспроможності, який або було оцінено як нееквівалентний тому, що встановлений у розділі I глави VI Директиви 2009/138/ЄС, згідно з процедурою, визначеною у статті 227 указаної директиви, або не було оцінено, вираховують таким чином:

- (a) усі інструменти, які відповідають визначенню капіталу згідно з корпоративним правом, застосовним до страхових і перестрахових компаній із третіх країн, які їх випустили, та які належать до регуляторних власних коштів найвищого рівня якості, без жодних обмежень згідно з режимом третьої країни вираховують із елементів основного капіталу першого рівня;
- (b) будь-які субординовані інструменти, які поглинають збитки на постійній основі, включно з дискрецією щодо скасування купонних платежів, вираховують із елементів додаткового капіталу першого рівня. Якщо сума таких субординованих інструментів перевищує суму додаткового капіталу першого рівня, суму надлишку вираховують із елементів основного капіталу першого рівня;

- (c) будь-які інші субординовані інструменти вираховують із елементів капіталу другого рівня. Якщо сума таких субординованих інструментів перевищує суму капіталу другого рівня, суму надлишку вираховують із елементів додаткового капіталу першого рівня. Якщо така сума надлишку перевищує суму додаткового капіталу першого рівня, залишкову суму надлишку вираховують із елементів основного капіталу першого рівня;
 - (d) для страхових і перестрахових компаній із третіх країн, на які поширюються пруденційні вимоги до платоспроможності, будь-які інші інструменти, включені у власні кошти страхових і перестрахових компаній із третіх країн згідно з відповідним застосовним режимом платоспроможності, або будь-які інші інструменти, стосовно яких установа не може довести застосування умов із пунктів (a), (b) або (c), підлягають вирахуванню з елементів основного капіталу першого рівня.
2. Якщо режим платоспроможності третьої країни, включно з правилами щодо власних коштів, оцінено як еквівалентний тому, що встановлений у розділі I глави VI Директиви 2009/138/ЄС, згідно з процедурою, встановленою у статті 227 указаної директиви, частки участі в інструментах капіталу страхових і перестрахових компаній із третіх країн вважають частками участі в інструментах капіталу страхових і перестрахових компаній, авторизованих згідно зі статтею 14 Директиви 2009/138/ЄС.
3. У випадках, передбачених у параграфі 2 цієї статті, установи застосовують вирахування, передбачені пунктом (b) статті 44, пунктом (b) статті 58 та пунктом (b) статті 68 Регламенту (ЄС) № 575/2013, залежно від випадку, стосовно участі у страхових елементах власних коштів.

Стаття 19

Інструменти капіталу компаній, які не входять до сфери застосування Директиви 2009/138/ЄС для цілей статті 36(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013

Частки участі в інструментах капіталу компаній, які не входять до сфери застосування Директиви 2009/138/ЄС згідно зі статтею 4 зазначеної Директиви, вираховують таким чином:

- (a) усі інструменти, які відповідають визначенню капіталу згідно з корпоративним правом, застосовним до компаній, які їх випустили, та які належать до регуляторних власних коштів найвищого рівня якості, без жодних обмежень вираховують із основного капіталу першого рівня;
- (b) будь-які субординовані інструменти, які поглинають збитки на постійній основі, включно з дискрецією щодо скасування купонних платежів, вираховують із елементів додаткового капіталу першого рівня. Якщо сума таких субординованих інструментів перевищує суму додаткового капіталу першого рівня, суму надлишку вираховують із елементів основного капіталу першого рівня;
- (c) будь-які інші субординовані інструменти вираховують із елементів капіталу другого рівня. Якщо сума таких субординованих інструментів перевищує суму капіталу другого рівня, суму надлишку вираховують із елементів додаткового капіталу першого рівня. Якщо така сума перевищує суму додаткового капіталу першого рівня, залишкову суму надлишку вираховують із елементів основного капіталу першого рівня;
- (d) будь-які інші інструменти, включені у власні кошти компанії згідно з відповідним застосовним режимом платоспроможності, або будь-які інші інструменти, стосовно яких установа не може довести застосування умов із пунктів (a), (b) або (c), підлягають вирахуванню з основного капіталу першого рівня.

ГЛАВА III

ДОДАТКОВИЙ КАПІТАЛ ПЕРШОГО РІВНЯ

СЕКЦІЯ I

Форма і характер стимулів до викупу

Стаття 20

Форма і характер стимулів до викупу для цілей статті 52(1)(g) та 63(h) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Стимули до викупу означають усі особливості, які передбачають, на дату випуску, очікування того, що інструмент капіталу, ймовірно, буде викуплено.
2. Стимули, згадані в параграфі 1, охоплюють такі форми:
 - (a) кол-опціон у поєднанні зі збільшенням кредитного спреду інструмента, якщо кол не реалізовано;
 - (b) кол-опціон у поєднанні з вимогою або можливістю інвестора конвертувати інструмент в інструмент основного капіталу першого рівня, якщо кол не реалізовано;
 - (c) кол-опціон у поєднанні зі зміною референтної дати, якщо кредитний спред відносно другої референтної ставки перевищує початкову ставку платежу мінус ставка своп;
 - (d) кол-опціон у поєднанні зі збільшенням суми викупу в майбутньому;
 - (e) ремаркетинг-опціон у поєднанні зі збільшенням кредитного спреду відносно інструмента або зміною референтної ставки, якщо кредитний спред відносно другої референтної ставки перевищує початкову ставку платежу мінус ставка своп, якщо до інструмента був застосований ремаркетинг;
 - (f) реалізація інструмента в такий спосіб, який дає інвестору підстави вважати, що інструмент буде затребувано.

СЕКЦІЯ 2

Конверсію або списання основної суми

Стаття 21

Характер механізму збільшення основної суми після списання для цілей статті 352(1)(n) та статті 52(2)(c)(ii) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Списання основної суми застосовують на пропорційній основі до всіх утримувачів інструментів додаткового капіталу першого рівня, які передбачають подібний механізм списання та ідентичний пороговий рівень.
2. Списання вважають тимчасовим, якщо виконано всі перераховані нижче умови:
 - (a) будь-які розподілювані виплати, які підлягають виконанню після списання, основані на зменшеній основній сумі;
 - (b) збільшення суми основані на прибутках після ухвалення установою офіційного рішення про підтвердження остаточних прибутків;
 - (c) будь-яке збільшення суми інструмента або виплата купонів за зменшеною основною сумою повністю належить до сфери дискреційних повноважень установи з урахуванням обмежень, які виникають на підставі пунктів (d)–(f); при цьому установа не зобов'язана застосовувати механізм збільшення суми або прискорювати його застосування за особливих обставин;
 - (d) суму збільшують на пропорційній основі для подібних інструментів додаткового капіталу першого рівня, до яких було застосоване списання;
 - (e) максимальна сума, яка може бути віднесена до сукупності збільшень суми інструмента разом із виплатою купонів за зменшеною основною сумою, дорівнює прибутку установи, помноженому на суму, отриману шляхом ділення суми, визначеної в пункті (1), на суму, визначену в пункті (2):

- (1) номінальна сума всіх інструментів додаткового капіталу першого рівня установи, з яких відбулося списання, до списання;
 - (2) сукупний капітал першого рівня установи.
- (f) сукупність будь-яких збільшень суми та виплат купонів за зменшеною основною сумою розглядають як виплату, яка призводить до зменшення основного капіталу першого рівня, і до неї застосовують, разом із іншими вирахуваннями з інструментів основного капіталу першого рівня, обмеження, пов'язані з максимальною розподілюваною сумою, згаданою у статті 141(2) Директиви 2013/36/ЄС, транспонованою в національне право або підзаконні нормативно-правові акти.
3. Для цілей пункту (e) параграфу 2 розрахунок виконують у момент списання.

Стаття 22

Процедури та строки для визначення фактичної тригерної події для цілей статті 52(1)(n) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Якщо установа встановила, що співвідношення основного капіталу першого рівня опустилося нижче рівня, який активує конверсію або списання інструмента на рівні застосування вимог, передбачених у розділі II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013, орган управління або будь-який інший відповідний орган установи повинен невідкладно встановити факт настання тригерної події, і при цьому виникає невідкличне зобов'язання списати або конвертувати інструмент.
2. Суму, яка підлягає списанню або конверсії, визначають якнайшвидше та максимум протягом одного місяця з моменту встановлення факту настання тригерної події згідно з параграфом 1.
3. Компетентний орган може вимагати зменшення максимального одномісячного періоду, згаданого в параграфі 2, у випадках, коли, згідно з його оцінкою, встановлено достатній рівень упевненості щодо суми, яка підлягає конвертуванню або списанню, або у випадках, коли, згідно з його оцінкою, потрібно негайно виконати конверсію або списання.
4. Якщо згідно з положеннями, які регулюють інструменти додаткового капіталу першого рівня, потрібно обов'язково провести незалежний перегляд суми, що підлягає списанню або конвертуванню, або якщо компетентний орган вимагає проведення незалежного перегляду для визначення суми, що підлягає списанню або конвертуванню, орган управління або будь-який відповідний орган установи повинен проконтролювати, щоб це було виконано негайно. Незалежний перегляд повинен бути виконаний у якомога коротший строк і не повинен перешкоджати установі списувати або конвертувати інструменти додаткового капіталу першого рівня та виконувати вимоги, визначені в параграфах 2 та 3.

СЕКЦІЯ 3

Особливості інструментів, які можуть стати на заваді рекапіталізації

Стаття 23

Особливості інструментів, які можуть стати на заваді рекапіталізації для цілей статті 52(1)(o) Регламенту (ЄС) № 575/2013

Особливості, які можуть стати на заваді рекапіталізації установи, включають положення, що вимагають від установи здійснювати компенсації на користь існуючих утримувачів інструментів капіталу в разі випуску нового інструмента капіталу.

СЕКЦІЯ 4

Використання суб'єктів спеціального призначення для непрямого страхування інструментів власних коштів

Стаття 24

Використання суб'єктів спеціального призначення для непрямого страхування інструментів власних коштів для цілей статті 52(1)(p) та статті 63(n) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Якщо установа або суб'єкт у рамках консолідації згідно з главою 2 розділу II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013 випускає інструмент капіталу, на який підписується суб'єкт спеціального призначення, такий інструмент капіталу не може, на рівні установи або зазначеного вище суб'єкта, бути визнаний як капітал, якість якого є вищою за якість капіталу, випущеного суб'єктом спеціального призначення, та капіталу, випущеного суб'єктом спеціального призначення на користь третіх сторін. Ця вимога поширюється на консолідований, субконсолідований та індивідуальний рівні застосування пруденційних вимог.
2. Права утримувачів інструментів, випущених суб'єктом спеціального призначення, не повинні бути більш сприятливими за права утримувачів інструментів, випущених безпосередньо установою або суб'єктом у рамках консолідації згідно зі главою 2 розділу II частини першої Регламенту (ЄС) № 575/2013.

▼МЗ

Стаття 24a

Розподіл інструментів власних коштів — широкі ринкові індекси

1. Індекс процентної ставки вважають широким ринковим індексом, якщо він задовольняє всі з перерахованих нижче умов:
 - (a) його використовують для встановлення міжбанківської ставки кредитування в одній або декількох валютах;
 - (b) його використовують як референтну ставку для боргових зобов'язань зі змінною ставкою, випущених установою в тій самій валюті, якщо застосовно;
 - (c) його розраховує як середню ставку орган, незалежний від установ, які формують індекс («колегія»);
 - (d) кожна зі ставок, установлених за індексом, оснований на котируваннях, поданих колегією установ, що здійснює діяльність на такому міжбанківському ринку;
 - (e) склад колегії, згаданої в пункті (c), забезпечує достатній рівень репрезентативності установ, присутніх у державі-члені.
2. Для цілей пункту (e) параграфу 1 достатній рівень репрезентативності вважають досягнутим у будь-якому з таких випадків:
 - (a) якщо колегія, згадана в пункті (c) параграфу 1, складається з принаймні 6 різних представників до застосування будь-яких знижок котирувань для цілей встановлення ставки;
 - (b) у разі відповідності всім таким умовам:
 - (i) колегія, згадана в пункті (c) параграфу 1, складається з принаймні 4 різних представників до застосування будь-яких знижок котирувань для цілей встановлення ставки;
 - (ii) представники колегії, згадані в пункті (c) параграфу 1, представляють принаймні 60 % відповідного ринку.
3. Відповідний ринок, згаданий у пункті (b)(ii) параграфу 2, становить суму активів і зобов'язань чинних представників колегії в національній валюті, поділену на суму активів і зобов'язань у національній

валюти кредитних установ у відповідній державі-члені, включно з філіями, що мають осідок у такій державі-члені, та кошти грошового ринку у відповідній державі-члені.

4. Фондовим індексом вважають широкий ринковий індекс, якщо його належним чином диверсифіковано згідно зі статтею 344 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

▼В

ГЛАВА IV ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ

СЕКЦІЯ 1

Опосередкована участь, що виникає із індексної участі

Стаття 25

Рівень консерватизму, який є обов'язковим при оцінюванні для розрахунку експозицій, які використовують як альтернативу базисних експозицій для цілей статті 76(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Оцінка є достатньо консервативною, якщо виконано будь-яку з таких умов:

- (a) якщо інвестиційний мандат індексу передбачає, що інструмент капіталу суб'єкта фінансового сектора, який є частиною індексу, не може перевищувати максимального процентного значення такого індексу, установа використовує таке процентне значення як оцінку вартості часток участі, яка підлягає вирахуванню з елементів її основного капіталу першого рівня, додаткового капіталу першого рівня або капіталу другого рівня, залежно від випадку, згідно з параграфом 2 статті 17, або з основного капіталу першого рівня у ситуаціях, коли установа не може чітко визначити характер такої участі;
- (b) якщо установа не здатна визначити максимального процентного значення, згаданого в пункті (a), та якщо індекс, згідно з інвестиційним мандатом такої установи та іншою відповідною інформацією, охоплює інструменти капіталу суб'єктів фінансового сектора, установа вираховує повну суму часток індексної участі з елементів її основного капіталу першого рівня, додаткового капіталу першого рівня або капіталу другого рівня, залежно від випадку, згідно з параграфом 2 статті 17, або з основного капіталу першого рівня у ситуаціях, коли установа не може чітко визначити характер такої участі.

2. Для цілей параграфа 1 застосовують такі положення:

- (a) частка опосередкованої участі, що виникає з частки індексної участі, включає частку індексу, інвестованого в інструменти основного капіталу першого рівня, додаткового капіталу першого рівня та капіталу другого рівня суб'єктів фінансового сектора, охоплені індексом;
- (b) індекс охоплює, але не виключно, індексні кошти, власний капітал або індекси облігацій чи будь-яку іншу схему, в якій базисним інструментом є інструмент капіталу, випущений суб'єктом фінансового сектора.

Стаття 26

Значення «операційної обтяжливості» у статті 76(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Для цілей статті 76(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013 «операційна обтяжливість» означає ситуації, за яких наскрізні підходи до участі в капіталі суб'єктів фінансового сектора на постійній основі є не виправданими згідно з оцінкою компетентних органів. При оцінюванні характеру ситуацій, у яких виникає операційна обтяжливість, компетентні органи повинні враховувати несуттєвість та короткий

період утримання таких позицій. Нетривалий період утримання вимагає потужної ліквідності індексу, яка повинна бути засвідчена установою.

2. Для цілей параграфу 1 позицію вважають несуттєвою, якщо виконано всі з перерахованих нижче умов:

- (a) індивідуальна нетто-експозиція, яка виникає на основі індексної участі, виміряної до застосування будь-якого наскрізного підходу, не перевищує 2 % від елементів основного капіталу першого рівня, розрахованих згідно з пунктом (a) статті 46(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (b) агрегована нетто-експозиція, яка виникає на основі індексної участі, виміряної до застосування будь-якого наскрізного підходу, не перевищує 5 % від елементів основного капіталу першого рівня, розрахованих згідно з пунктом (a) статті 46(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (c) сума агрегованої нетто-експозиції, яка виникає на основі індексної участі, виміряної до застосування будь-якого наскрізного підходу, та будь-яких інших часток участі, які підлягають вирахуванню згідно зі статтею 36(1)(h) Регламенту (ЄС) № 575/2013, не перевищує 10 % від елементів основного капіталу першого рівня, розрахованих згідно з пунктом (a) статті 46(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

СЕКЦІЯ 2

Дозвіл наглядових органів на зменшення власних коштів

Стаття 27

Значення «стабільності для отримання доходу установою» для цілей статті 78(1)(a) Регламенту (ЄС) № 575/2013

Сталість для отримання доходу установою згідно з пунктом (a) статті 78(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 означає, що прибутковість установи, оцінена компетентним органом, залишається на надійному рівні і не демонструє жодних негативних змін після заміни інструментів інструментами власних коштів такої самої або вищої якості станом на таку дату та в найближчому майбутньому. При такому оцінюванні компетентний орган повинен враховувати прибутковість установи у стресових ситуаціях.

Стаття 28

Процес і вимоги до даних для застосування установою для виконання викупів, зменшень сум та зворотних викупів — для цілей статті 77 Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Викупи, зменшення сум та зворотні викупи інструментів власних коштів не оголошують утримувачам інструментів до отримання установою попереднього погодження з боку компетентного органу.
2. Якщо, згідно з очікуваннями, викупи, зменшення сум та зворотні викупи відбудуться з достатньою впевненістю, та після отримання від компетентного органу попереднього дозволу установа повинна вирахувати відповідні суми, які підлягають викупу, зменшенню або зворотному викупу, з відповідних елементів власних коштів, перш ніж реалізувати такі викупи, зменшення сум або зворотні викупи. Вважають, що достатня впевненість існує, зокрема, якщо установа публічно оголосила про свій намір викупу, зменшення або зворотного викупу інструментів власних коштів.
3. Параграфи 1 та 2 застосовують на консолідованому, субконсолідованому та індивідуальному рівнях застосування пруденційних вимог, якщо застосовно.

Стаття 29

Подання установою заявки на виконання викупів, зменшень сум та зворотних викупів для цілей статті 77 та статті 78 Регламенту (ЄС) № 575/2013 та належна основа для обмеження викупу для цілей параграфу 3 статті 78 Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Установа повинна подати заявку компетентному органу, перш ніж зменшувати суму чи виконувати зворотний викуп інструментів основного капіталу першого рівня або виконувати затребування, викуп або зворотний викуп інструментів додаткового капіталу першого рівня або капіталу другого рівня.

2. Така заявка може включати план виконання, протягом обмеженого періоду, дій, перерахованих у статті 77 Регламенту (ЄС) № 575/2013, стосовно декількох інструментів капіталу.

3. У випадку зворотного викупу інструментів основного капіталу першого рівня, інструментів додаткового капіталу першого рівня та інструментів капіталу другого рівня для цілей вирівнювання ринку компетентні органи можуть надати дозвіл згідно з критеріями, визначеними у статті 78 Регламенту (ЄС) № 575/2013, до виконання дій, перерахованих у статті 77 указанного регламенту, на певну заздалегідь визначену суму.

(а) Для інструментів основного капіталу першого рівня така сума не повинна перевищувати меншу з таких сум:

- (1) 3 % від суми відповідного випуску;
- (2) 10 % від суми, на яку основний капітал першого рівня перевищує сукупність вимог до основного капіталу першого рівня згідно зі статтею 92 Регламенту (ЄС) № 575/2013, спеціальних вимог до власних коштів, зазначених у статті 104(1)(а) Директиви 2013/36/ЄС, та вимог до комбінованого буферного капіталу, визначеного в пункті (6) статті 128 указаної директиви.

(б) Для інструментів додаткового капіталу першого рівня або капіталу другого рівня така заздалегідь визначена сума не повинна перевищувати меншу з таких сум:

- (1) 10 % від суми відповідного випуску;
- (2) або 3 % від загальної суми непогашених інструментів додаткового капіталу першого або капіталу другого рівня, залежно від випадку.

4. Компетентні органи можуть також заздалегідь надати дозвіл на виконання дій, перерахованих у статті 77 Регламенту (ЄС) № 575/2013, якщо відповідні інструменти власних коштів передають працівникам установи як частину їхньої винагороди. Установи повинні інформувати компетентні органи, якщо інструменти власних коштів купують для таких цілей, і вираховувати такі інструменти з власних коштів із використанням відповідного підходу до вирахування на період, протягом якого установа їх утримує. Вимогу до вирахування на відповідній основі скасовують, якщо витрати, пов'язані з будь-якою дією згідно з цим параграфом, уже включено у класні кошти в проміжній або річній фінансовій звітності.

5. Компетентний орган може заздалегідь надати дозвіл згідно з критеріями, визначеними у статті 78 Регламенту (ЄС) № 575/2013, на виконання дій, перерахованих у статті 77 указанного регламенту, на певну заздалегідь визначену суму, якщо сума інструментів власних коштів, які підлягають затребуванню, викупу або зворотному викупу, є незначною відносно непогашеної суми відповідного випуску після затребування, викупу або зворотного викупу.

6. Параграфи 1–5 застосовують на консолідованому, субконсолідованому та індивідуальному рівнях застосування пруденційних вимог, якщо застосовно.

Стаття 30

Зміст заявки, поданої установою для цілей статті 77 Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Заявка, зазначена у статті 29, повинна супроводжуватися такою інформацією:

- (а) обґрунтоване пояснення мотиву для виконання однієї з дій, згаданих у параграфі 1 статті 29;
- (б) інформація про вимоги до капіталу та буфери капіталу, що охоплює принаймні трирічний період, включно з рівнем і складом власних коштів до і після виконання такої дії та впливом такої дії на регуляторні вимоги;
- (с) вплив на прибутковість установи заміни інструментів капіталу, указаних у пункті (а) статті 78(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013;
- (д) оцінювання ризиків, яких установа зазнає або може зазнати, а також того, чи рівень власних коштів забезпечує належне покриття таких ризиків, включно зі стрес-тестуванням на наявність основних ризиків з виявленням потенційних збитків за різними сценаріями;
- (е) будь-яка інша інформація, яку компетентний орган вважає необхідною для оцінювання доцільності надання дозволу згідно зі статтею 78 Регламенту (ЄС) № 575/2013.

2. Компетентний орган не вимагає подання деяких із відомостей, згаданих у параграфі 2, якщо переконається в тому, що такі відомості вже йому доступні.
3. Параграфи 1 та 2 застосовують на індивідуальному, консолідованому та субконсолідованому рівнях застосування пруденційних вимог, якщо застосовно.

Стаття 31

Строки подання заявки установою та опрацювання заявки компетентним органом для цілей статті 77 Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Установа передає повну заявку та інформацію, згадані у статтях 29 та 30, компетентному органу принаймні за три місяці до дати оголошення утримувачам інструментів однієї з дій, перерахованих у статті 77 Регламенту (ЄС) № 575/2013.
2. Компетентні органи можуть дозволити установам у кожному конкретному випадку та за виняткових обставин передати заявку, згадану в параграфі 1, протягом коротшого строку, ніж три місяці.
3. Компетентний орган повинен опрацювати заявку протягом або періоду, зазначеного в параграфі 1, або протягом періоду, зазначеного в параграфі 2. Компетентні органи повинні враховувати нову інформацію, отриману протягом такого періоду, якщо така нова інформація стає доступною та вони вважають її суттєвою. Компетентні органи повинні розпочати опрацювання заявки лише після того, як вони переконаються в отриманні від установи інформації, якої вимагає стаття 28.

Стаття 32

Заявки на викупи, зменшення сум та зворотні викупи з боку спільних установ, кооперативних товариств, ощадних установ або подібних установ цілей статті 77 Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Що стосується викупу інструментів основного капіталу першого рівня спільних установ, кооперативних товариств, ощадних установ або подібних установ, заявку, згадану у статті 29(1), (2) та (6), та інформацію, згадану у статті 30(1), подають компетентному органу з тією самою частотою, з якою компетентний орган установи вивчає викупи.
2. Компетентні органи можуть заздалегідь надати дозвіл на виконання дії, згаданої у статті 77 Регламенту (ЄС) № 575/2013, на певну заздалегідь визначену суму, що підлягає викупу, за вирахуванням суми підписки на нові сплачені інструменти основного капіталу першого рівня протягом періоду до одного року. Така заздалегідь визначена сума може становити до 2 % від основного капіталу першого рівня, якщо вони переконаються в тому, що така дія не становитиме небезпеки для поточної або майбутньої ситуації установи з платоспроможністю.

СЕКЦІЯ 3

Тимчасова відмова від застосування вирахування з власних коштів

Стаття 33

Тимчасова відмова від застосування вирахування з власних коштів для цілей статті 79(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Тривалість тимчасової відмови не повинна перевищувати строку, передбаченого згідно з планом операції з надання фінансової допомоги. Тривалість такої відмови не може перевищувати 5 років.
2. Відмова стосується лише нових часток участі в інструментах суб'єктів фінансового сектора, на яких поширюється операція з надання фінансової допомоги.
3. Для цілей дозволу тимчасової відмови від застосування вирахування з власних коштів компетентний орган може вважати тимчасові частки участі, згадані у статті 79(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, такими, що утримують для цілей операції з надання фінансової допомоги, розробленої для реорганізації та порятунку суб'єкта фінансового сектора, якщо таку операцію виконують згідно з планом та її схвалив компетентний орган, а також якщо такий план чітко визначає фази, строки та цілі й роз'яснює взаємозв'язок між тимчасовими частками участі та операцією з надання фінансової допомоги.

ГЛАВА V

ЧАСТКА МЕНШОСТІ ТА ІНСТРУМЕНТИ ДОДАТКОВОГО КАПІТАЛУ ПЕРШОГО РІВНЯ ТА КАПІТАЛУ ДРУГОГО РІВНЯ, ВИПУЩЕНІ ДОЧІРНІМИ КОМПАНІЯМИ

Стаття 34

Тип активів, який може стосуватися операції суб'єктів спеціального призначення, та значення понять «мінімальний» та «незначний» у контексті кваліфікованого додаткового капіталу першого рівня та капіталу другого рівня, випущеного суб'єктами спеціального призначення, для цілей статті 83(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Активи суб'єкта спеціального призначення вважають мінімальними та незначними, якщо виконано обидві такі умови:

- (a) активи суб'єкта спеціального призначення, які не складаються з інвестицій у власні кошти пов'язаних дочірніх компаній, обмежені готівковими активами, призначеними для виплат купонів та викупу інструментів власних коштів, за якими настав термін погашення;
- (b) сума активів суб'єкта спеціального призначення, крім тих, що зазначені в пункті (a), становить не більше 0,5 % від середніх сукупних активів суб'єкта спеціального призначення за останні три роки.

2. Для цілей пункту (b) параграфу 1 компетентний орган може дозволити установі використовувати вище процентне значення за умови виконання обох таких умов:

- (a) вище процентне значення необхідне для забезпечення виключно покриття поточних витрат суб'єкта спеціального призначення;
- (b) відповідна номінальна сума не перевищує 500 000 євро.

▼ M3

Стаття 34a

Частки меншості, які включають до консолідованого основного капіталу першого рівня

1. Для цілей визначення методу розрахунку субконсолідації згідно з вимогою, визначеною у статтях 84(2), 85(2) та 87(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013, кваліфіковані частки меншості дочірньої компанії, згадані у статті 81 указанного регламенту, якщо така дочірня компанія сама є материнською компанією суб'єкта, згаданого у статті 81(1) указанного регламенту, розраховують з використанням методу, описаного в параграфах 2–4 цієї статті.

2. Якщо компетентний орган скористався дискрецією, згаданою у статті 9(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, розрахунок, який повинен бути виконаний згідно з параграфами 3 та 4 цієї статті, виконують на основі ситуації в установі так, ніби дискрецію не було застосовано.

3. Якщо дочірня компанія відповідає положенням частини третьої Регламенту (ЄС) № 575/2013 на основі свого консолідованого стану, застосовують такий режим:

- (a) основний капітал першого рівня такої дочірньої компанії на його консолідованій основі, згаданий у пункті (a) статті 84(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, включає прийнятні частки меншості, які утворюються у власних дочірніх компаніях та які розраховують згідно зі статтею 84 Регламенту (ЄС) № 575/2013 та положеннями, встановленими у цьому регламенті;
- (b) для цілей розрахунку субконсолідації сума основного капіталу першого рівня, яка вимагається згідно з пунктом (i) статті 84(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, є сумою, яка вимагається для виконання вимог до основного капіталу першого рівня такої дочірньої компанії на рівні її консолідованого стану, розрахованого згідно з пунктом (a) статті 84(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013. Спеціальні вимоги до власних коштів, згадані у статті 104 Директиви 2013/36/ЄС, є вимогами, встановленими компетентним органом дочірньої компанії;

- (с) сума обов'язкового консолідованого основного капіталу першого рівня, згідно з пунктом (ii) статті 84(1)(а) Регламенту (ЄС) № 575/2013, є внеском дочірньої компанії на основі свого консолідованого стану у вимоги до власних коштів основного капіталу першого рівня установи, для якої прийнятні частки меншості розраховують на консолідованій основі. Для цілей розрахунку такого внеску не беруть до уваги всі внутрішньогрупові операції між компаніями, які належать до пруденційного периметру консолідації установи.
4. При виконанні консолідації, згаданої в пункті (с) параграфу 3, дочірня компанія не включає вимоги до капіталу, які виникають у зв'язку з її власними дочірніми компаніями, які не входять до пруденційного периметру консолідації установи, для якої розраховують прийнятні частки меншості.
5. Якщо відмова, згадана у статті 84(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013, застосовна до дочірньої компанії, будь-яка материнська компанія такої дочірньої компанії, яка користується правом відмови, може включити у власний основний капітал першого рівня частки меншості, які виникають у зв'язку з дочірніми компаніями тієї дочірньої компанії, яка користується правом відмови, за умови виконання розрахунків, згаданих у статті 84(1) указанного регламенту та в цьому Регламенті, для кожної з таких дочірніх компаній. Сума основного капіталу першого рівня, включена у власні кошти на рівні материнської компанії, не повинна перевищувати суми, яка була би включена, якби дочірній компанії не надали права відмови.
6. Якщо материнська установа має дочірню компанію-посередника, яка не згадана у статті 81(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, та якщо така дочірня компанія-посередник має власні дочірні компанії, згадані у статті 81(1) указанного регламенту, материнська установа може включити у свій основний капітал першого рівня суму часток меншості, які виникають у зв'язку з такими дочірніми компаніями та які розраховують згідно зі статтею 84(1) указанного регламенту. Однак материнська установа не може включити в основний капітал першого рівня будь-які частки меншості, які виникають у зв'язку з дочірньою компанією-посередником, яка не згадана у статті 81(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013.
7. Методологію, визначену в параграфах 2, 3 та 4, також застосовують *mutatis mutandis* для розрахунку суми кваліфікованих інструментів першого рівня згідно зі статтею 85 Регламенту (ЄС) № 575/2013 та суми кваліфікованих власних коштів згідно зі статтею 87 указанного регламенту, якщо покликання на основний капітал першого рівня вважають покликаннями на капітал першого рівня або власні кошти.

▼МІ

ГЛАВА Va

ВЛАСНІ КОШТИ НА ОСНОВІ ФІКСОВАНИХ НАКЛАДНИХ ВИТРАТ

Стаття 34b

Розрахунок прийняттого капіталу принаймні однієї чверті фіксованих накладних витрат за попередній рік для цілей статті 97(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Для цілей цієї глави «фірма» означає суб'єкта, згаданого в пункті (2)(с) статті 4(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013, який надає інвестиційні послуги та здійснює види інвестиційної діяльності, перераховані в пунктах (2) та (4) секції «А» додатка I до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС (¹⁰) про інвестиційні фірми.
2. Для цілей статті 97(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013 фірми розраховують власні фіксовані накладні витрати за попередній рік із використанням даних, отримуваних на основі застосовної системи бухгалтерського обліку, шляхом віднімання зазначених нижче елементів із загальних витрат після розподілу прибутків між акціонерами на підставі їхніх останніх перевірених аудитором річних фінансових звітів або, якщо перевірених аудитором звітів немає, на підставі фінансових звітів, валідованих національними наглядовими органами:
 - (а) повністю дискреційні бонуси для персоналу;
 - (б) частки працівників, директорів і партнерів у прибутках тією мірою, якою вони є повністю дискреційними;

- (c) інші розподілені прибутки та інша змінна винагорода, тією мірою, якою вони повністю дискреційними;
- (d) спільні комісії та збори, що підлягають сплаті, які безпосередньо пов'язані з комісіями та зборами, що підлягають отриманню, і які включають у сукупний дохід, а також у випадках, коли виплата комісій і зборів, що підлягають сплаті, залежить від фактичного отримання комісій і зборів, що підлягають отриманню;
- (e) збори, брокерська винагорода та інші стягнення, які сплачують кліринговим установам, фондовим біржам та брокерам-посередникам для цілей виконання, реєстрації або клірингу операцій;
- (f) комісії пов'язаних агентів, визначених у пункті (25) статті 4 Директиви 2004/39/ЄС, якщо застосовно;
- (g) проценти, виплачувані клієнтам, із грошових коштів клієнта;
- (h) одноразові витрати від неосновної діяльності.

3. Якщо фіксовані витрати зазначено від імені фірм третіми сторонами, які не є пов'язаними агентами, і такі фіксовані витрати не включено в загальні витрати, згадані в параграфі 2, фірми повинні виконати одну з таких дій:

- (a) якщо існує розбивка витрат таких третіх сторін, фірми повинні визначити суму фіксованих витрат, яких зазнали такі треті сторони від їхнього імені, та додати таку суму до цифри, отриманої згідно з параграфом 2;
- (b) якщо не існує розбивки, згаданої в пункті (a), фірми повинні визначити суму витрат, яких зазнали від їхнього імені такі треті сторони згідно з бізнес-планами таких фірм, та додати таку суму до цифри, отриманої згідно з параграфом 2.

4. Якщо фірма використовує пов'язаних агентів, вона повинна додати суму, що дорівнює 35 % від усіх зборів, пов'язаних із пов'язаними агентами, до цифри, отриманої згідно з параграфом 2.

5. Якщо останні перевірені аудитором фінансові звіти фірми не відображають дванадцятимісячного періоду, фірма повинна поділити результат розрахунку згідно з параграфами 2–4, на кількість місяців, відображених у таких фінансових звітах, після чого помножити отриманий результат та дванадцять, щоб отримати суму, еквівалентну річній.

Стаття 34с

Умови коригування з боку компетентного органу вимоги щодо утримання прийнятного капіталу в розмірі принаймні чверті фіксованих накладних витрат за попередній рік згідно зі статтею 97(2) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Для фірм, згаданих у другому підпараграфі, зміну в бізнесі фірми вважають значною, якщо виконано будь-яку з таких умов:

- (a) зміна в бізнесі фірми призводить до зміни не менше 20 % прогнозних фіксованих накладних витрат фірми;
- (b) зміна в бізнесі фірми призводить до зміни у вимогах до власних коштів фірми на основі прогнозних фіксованих накладних витрат, що дорівнюють або перевищують 2 мільйони євро.

Фірми, зазначені в першому підпараграфі, повинні відповідати одній із таких умов:

- (a) їхні поточні вимоги до власних коштів на основі фіксованих накладних витрат дорівнюють або перевищують 125 000 євро;
- (b) їхні вимоги до власних коштів відповідають обом таким умовам:
 - (i) на основі поточних фіксованих накладних витрат вони становлять менше 125 000 євро;
 - (ii) на основі прогнозних фіксованих накладних витрат вони дорівнюють або перевищують 150 000 євро;

2. Для фірм, згаданих у другому підпараграфі, зміну в бізнесі фірми вважають значною, якщо зміна в бізнесі такої фірми призводить до збільшення прогнозних фіксованих накладних витрат фірми на 100 % або більше.

Фірми, зазначені в першому підпараграфі, повинні відповідати обом таким умовам:

- (a) їхні вимоги до власних коштів на основі поточних фіксованих накладних витрат становлять менше 125 000 євро;
- (b) їхні вимоги до власних коштів на основі прогнозних фіксованих накладних витрат становлять менше 150 000 євро.

Стаття 34d

Розрахунок прогнозних фіксованих накладних витрат у випадку, якщо фірма не здійснювала діяльності протягом одного року, згідно зі статтею 97(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013

Якщо фірма не здійснювала діяльності протягом одного року з дати, у яку вона почала торговельну діяльність, вона повинна використовувати, для цілей розрахунку елементів із пунктів (a)–(h) статті 34b(2), прогнозні фіксовані накладні витрати, включені у власний бюджет на перші дванадцять місяців торгівлі, поданий разом із заявою про надання авторизації.

▼В

ГЛАВА VI

СПЕЦИФІКАЦІЯ ПЕРЕХІДНИХ ПОЛОЖЕНЬ РЕГЛАМЕНТУ (ЄС) № 575/2013 СТОСОВНО ВЛАСНИХ КОШТІВ

Стаття 35

Додаткові фільтри й вирахування для цілей статті 481(1) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Коригування елементів основного капіталу першого рівня, елементів додаткового капіталу першого рівня та елементів капіталу другого рівня, згідно зі статтею 481 Регламенту (ЄС) № 575/2013, застосовують відповідно до параграфів 2–7.
2. Якщо згідно з інструментами транспозиції, передбаченими Директивою 2006/48/ЄС та Директивою 2006/49/ЄС, такі вирахування й фільтри виникають на основі елементів власних коштів, згаданих у пунктах (a), (b) та (c) статті 57 Директиви 2006/48/ЄС, коригуванню підлягають елементи основного капіталу першого рівня.
3. У випадках, крім тих, що охоплені параграфом 1, та якщо, згідно з інструментами транспозиції, передбаченими Директивою 2006/48/ЄС та Директивою 2006/49/ЄС, такі вирахування й фільтри застосовано до сукупності елементів, згаданих у статті 57(a)–(ca) Директиви 2006/48/ЄС, беручи до уваги статтю 154 указаної директиви, коригуванню підлягають елементи додаткового капіталу першого рівня.
4. Якщо сума елементів додаткового капіталу першого рівня є нижчою за відповідну корекцію, залишкове коригування застосовують до елементів основного капіталу першого рівня.
5. У випадках, крім тих, що охоплені параграфами 1 та 2, та якщо, згідно з інструментами транспозиції, передбаченими Директивою 2006/48/ЄС та Директивою 2006/49/ЄС, такі вирахування й фільтри застосовано до елементів власних коштів, згаданих у статті 57(d)–(h), або сукупності власних коштів, згаданих у Директиві 2006/48/ЄС та Директиві 2006/49/ЄС, коригуванню підлягають елементи капіталу другого рівня.
6. Якщо сума елементів капіталу другого рівня є нижчою за відповідну корекцію, залишкове коригування застосовують до елементів додаткового капіталу першого рівня.
7. Якщо сума елементів капіталу другого рівня та елементів додаткового капіталу першого рівня є нижчою за відповідну корекцію, залишкове коригування застосовують до елементів основного капіталу першого рівня.

Стаття 36

Елементи, на які не поширюються положення про звільнення від виконання нових правил щодо інструментів, які становлять державну допомогу в елементах основного капіталу першого рівня або елементах додаткового капіталу першого рівня в інших елементах власних коштів для цілей статті 487(1) та (2) Регламенту (ЄС) № 575/2013

1. Якщо забезпечити можливість застосування до інструментів власних коштів режиму, встановленого в параграфах 1 та 2 статті 487 Регламенту (ЄС) № 575/2013, протягом періоду з 1 січня 2014 року до 31 грудня 2021 року, до інструментів може бути застосований такий режим або в цілому, або частково. Будь-який такий режим не впливає на розрахунок ліміту, визначеного у статті 486(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013.

2. До інструментів власних коштів, згаданих у параграфі 1, може бути знову застосований той самий режим, що й до елементів, згаданих у статті 484(3) Регламенту (ЄС) № 575/2013, за умови, що вони є елементами, згаданими у статті 484(3) указанного регламенту, а також якщо їх сума більше не перевищує застосованих процентних значень, згаданих у статті 486(2) указанного регламенту.

3. До інструментів власних коштів, згаданих у параграфі 1, може бути знову застосований той самий режим, що й до елементів, згаданих у статті 484(4), за умови, що вони є елементами, згаданими у статті 484(3) або статті 484(4) Регламенту (ЄС) № 575/2013, а також якщо їх сума більше не перевищує застосованих процентних значень, згаданих у статті 486(3) указанного регламенту.

Стаття 37

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, про внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та про скасування директив 2006/48/ЄС та 2006/49/ЄС (ОВ L176, 27.06.2013, с. 338).

(²) Імплементційний регламент Комісії (ЄС) № 680/2014 від 16 квітня 2014 року про встановлення імплементційних технічних стандартів стосовно звітування установами перед наглядовими органами відповідно до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 (ОВ L 191, 28.06.2014, с. 1).

(³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1606/2002 від 19 липня 2002 року про застосування міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (ОВ L 243, 11.09.2002, с. 1).

(⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими компаніями та інвестиційними фірмами, що належать до фінансового конгломерату (ОВ L 35, 11.02.2003, с. 1).

(⁵) Директива Ради 86/635/ЄЕС від 8 грудня 1986 року про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ (ОВ L 372, 31.12.1986, с. 1).

(⁶) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/110/ЄС від 16 вересня 2009 року про започаткування та здійснення діяльності установами-емітентами електронних грошей і пруденційний нагляд за нею (ОВ L 267, 10.10.2009, с. 7).

(⁷) Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/64/ЄС про платіжні послуги на внутрішньому ринку (ОВ L 319, 05.12.2007, с. 1).

(⁸) Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 року про керуючих альтернативними інвестиційними фондами (ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1).

(⁹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/65/ЄС від 13 липня 2009 року про узгодження законів, підзаконних нормативно-правових актів і адміністративних положень щодо інститутів колективного інвестування в переказні цінні папери (UCITS) (ОВ L 302, 17.11.2009, с. 32).

(¹⁰) Директива Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС від 21 квітня 2004 року про ринки фінансових інструментів, про внесення змін до директив Ради 85/611/ЄЕС і 93/6/ЄЕС та Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/12/ЄС, а також скасування Директиви Ради 93/22/ЄЕС (ОВ L 145, 30.04.2004, с. 1).